
TYTUŁ DOKUMENTACJI **Prognoza oddziaływania na środowisko**

PROJEKT **Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego
dla terenu działki nr ewid. 1681 w Stęszewie,
obręb Stęszew**

Autor

mgr Ewa Zagdańska

POZNAŃ, 11 grudnia 2020 rok

1. WPROWADZENIE	3
1.1. PODSTAWY FORMALNO - PRAWNE OPRACOWANIA.....	3
1.2. INFORMACJE O CELACH I ZAWARTOŚCI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU,	3
2. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA	8
2.1. POŁOŻENIE ADMINISTRACYJNE	8
2.2. INFRASTRUKTURA TECHNICZNA.....	8
2.3. STAN ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO	11
2.4. DIAGNOZA ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO	22
3. STAN ŚRODOWISKA ANALIZOWANEGO OBSZARU ORAZ POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU.	27
4. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKTOWANYM DOKUMENCIE.....	31
5. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY O OCHRONIE PRZYRODY	31
6. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIE - OCENA SKUTKÓW REALIZACJI USTALEŃ PROJEKTU PLANU NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA.....	32
7. CELE ŚRODOWISKOWE USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ POWIAZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI.....	38
8. MOŻLIWE TRANSGRANICZNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO.	41
9. PRZEWIDYWANE METODY ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU	41
10. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.....	42

1. Wprowadzenie

1.1.Podstawy formalno - prawne opracowania.

Prognoza oddziaływania na środowisko jest elementem postępowania w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, prowadzonego obligatoryjnie równolegle do procedury opracowania gminnych dokumentów planistycznych między innymi studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Obowiązek przeprowadzenia postępowania wynika z przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r. poz. 283 ze zmianami). Zgodnie z art.46 ust.1 pkt 1 ustawy oś przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wymaga projekt zagospodarowania przestrzennego, wyznaczający ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Organ opracowujący projekt dokumentu, o którym mowa w art.46. ust.1 pkt 1, również dla projektu zmian takiego dokumentu, może, po uzgodnieniu z właściwymi organami, o których mowa w art.57 i art.58, odstąpić od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, w przypadku spełnienia przesłanek wskazanych w art.48 ust.1, ust.3-5 ustawy oś.

Prognoza oddziaływania na środowisko jest ze swej natury dokumentem o charakterze predykcyjnym czyli próbującym przewidzieć skutki dla środowiska przyrodniczego, które mogą wystąpić w wyniku realizacji ustaleń projektu studium lub planu miejscowego. Punktem wyjścia dla przeprowadzenia prognozy oddziaływania na środowisko planowanego zagospodarowania terenu jest przeprowadzenie analizy i diagnozy stanu środowiska tego obszaru i jego otoczenia oraz programów i planów szczegółowych dotyczących kierunków rozwoju poszczególnych sfer funkcjonowania miasta. Określenie istniejącego stanu jakości środowiska przyrodniczego oraz identyfikacja istniejących problemów ochrony środowiska pozwala na prognozowanie potencjalnych zmian, zarówno pozytywnych jak i negatywnych.

Przy sporządzaniu prognozy wykorzystuje się metody prognozowania jakościowego polegającego na wykorzystaniu wiedzy o mechanizmach funkcjonowania środowiska oraz danych dotyczących przebiegu zjawisk i procesów analogicznych, oraz metodę indukcyjno-opisową, polegającą na łączeniu w logiczną całość zebranych informacji o środowisku i mechanizmach jego funkcjonowania.

1.2.Informacje o celach i zawartości projektowanego dokumentu,

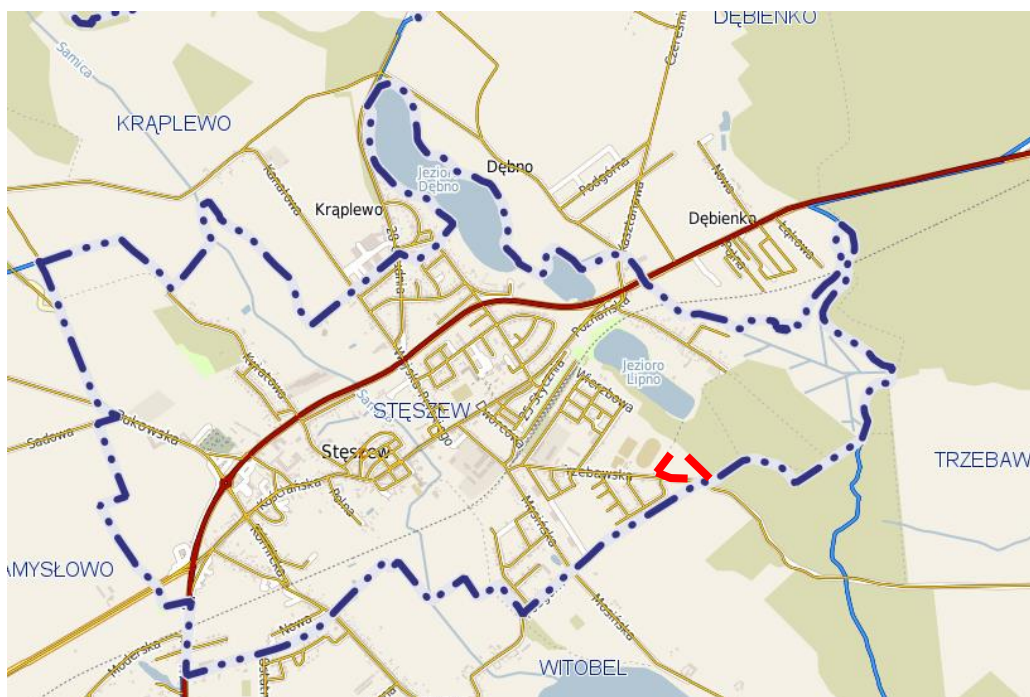
Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu działki nr ewid. 1681 w Stęszewie, obręb Stęszew, do którego opracowania przystąpiono uchwałą Nr X/94/2019 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dnia 26 czerwca 2019 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu działki nr ewid. 1681 w Stęszewie, obręb Stęszew.

Zgodnie z uchwałą intencyjną celem opracowania planu jest umożliwienie na działce o nr ewid. 1681, położonej w Stęszewie, obręb Stęszew rozwoju funkcji mieszkaniowej wielorodzinnej wraz z funkcjami uzupełniającymi, zgodnie ze wskazaniami obowiązującego

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stęszew, przyjętego uchwałą VII/53/2019 a dnia 28 marca 2019 roku w sprawie uchwalenia zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stęszew dla w/w działki w Stęszewie. Głównym celem opracowania planu jest również zaspokojenie aktualnych potrzeb społecznych i przestrzennych poprzez zagospodarowanie terenów dotąd niezabudowanych zlokalizowanych w ramach zwartej jednostki osadniczej miasta Stęszew. Opracowanie miejscowego planu ma służyć określeniu sposobu zagospodarowania terenu i jego zabudowy, a także zaplanowaniu optymalnego układu komunikacyjnego przy uwzględnieniu występujących uwarunkowań funkcjonalno-przestrzennych, krajobrazowo-przyrodniczych, kulturowych i ekonomicznych.

W bezpośrednim sąsiedztwie obszaru znajduje się stadion K.S. Lipno Stęszew, teren campingu „Lipno” nad jeziorem Lipno oraz kompleks leśny należący do Wielkopolskiego Parku Narodowego.

Ryc.1 Orientacyjne położenie obszaru objętego projektem planu miejscowego

Źródło: Opracowanie własne na podstawie steszew.e-mapa.net

Przedmiotem ustaleń projektu planu są:

- 1) teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z towarzyszącymi usługami oznaczony na rysunku planu symbolem MW/U,
- 2) teren zieleni urządzonej oznaczony na rysunku planu symbolem ZP,
- 3) teren dróg wewnętrznych oznaczony na rysunku planu symbolem KDW.

Na rysunku planu wskazano linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania, nieprzekraczalne linie zabudowy, strefę ochrony stanowiska archeologicznego, granicę obszaru specjalnej ochrony ptaków w sieci NATURA 2000 Ostoja Rogalińska PLB300017, granicę obszaru sieci NATURA 2000 mającego znaczenie dla

Wspólnoty Ostoja Wielkopolska PLH300010, granicę Wielkopolskiego Parku Narodowego i granice administracyjną miasta Stęszew.

W zakresie zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego projekt planu ustala:

- Lokalizację budynków zgodnie z nieprzekraczalnymi liniami zabudowy określonymi na rysunku planu.
- Dopuszczenie lokalizacji sieci, urządzeń i obiektów budowlanych infrastruktury technicznej, stosownie do potrzeb.
- Dopuszczenie lokalizacji nowych niekubaturowych urządzeń i obiektów infrastruktury technicznej o wysokości nie wyższej niż 12,0 m poza nieprzekraczalnymi liniami zabudowy.
- Dopuszczenie realizacji maksymalnie 1 kondygnacji podziemnej.
- Zasady i warunki sytuowania tablic i urządzeń reklamowych.
- W zakresie lokalizacji ogrodzeń:
 - 1) ustala się zakaz realizacji ogrodzeń pełnych oraz prefabrykowanych z płyt betonowych z wyłączeniem podmurówek;
 - 2) ustala się obowiązek realizacji trwałego ogrodzenia pomiędzy granicą Wielkopolskiego Parku Narodowego, a terenem zieleni urządzonej (ZP),
 - 3) ustala się zakaz grodzenia pozostałych terenów, z wyjątkiem realizacji ogrodzeń dla placów zabaw oraz terenów infrastruktury technicznej.

W zakresie zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu projekt planu ustala:

- Nakaz zachowania, na terenie zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z towarzyszącymi usługami (MW/U), dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy mieszkaniowo-usługowej, wynikające z przepisów odrębnych.
- W przypadku wystąpienia przekroczenia standardów jakości środowiska, w szczególności w zakresie hałasu, zanieczyszczeń pyłowych i gazowych wprowadzanych do powietrza na terenach wymagających ochrony (MW/U) należy zastosować środki techniczne, technologiczne lub organizacyjne zmniejszające poziom emisji, co najmniej do wartości dopuszczalnych
- Nakaz prowadzenia gospodarki odpadami zgodnie z regulaminem utrzymania czystości i porządku na terenie gminy oraz przepisami odrębnymi.
- Dopuszczenie zagospodarowania mas ziemnych powstałych podczas prowadzenia robót budowlanych na działce budowlanej lub ich wywóz zgodnie z przepisami odrębnymi.
- Pozyskiwanie energii cieplnej przy zastosowaniu paliw charakteryzujących się najniższymi wskaźnikami emisyjnymi, spalanych w urządzeniach o wysokim stopniu sprawności, zgodnie z przepisami odrębnymi z zastrzeżeniem § dotyczącego stosowania zbiorczych lub indywidualnych systemów grzewczych w których będą wykorzystywane energia elektryczna lub energia odnawialna, paliwa płynne, gazowe lub stałe charakteryzujące się niskimi wskaźnikami emisji, zgodnie z przepisami odrębnymi.
- Zakaz lokalizacji nowych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem lokalizacji inwestycji celu publicznego.
- Nakaz prowadzenia wszelkich ingerencji w środowisko gruntowo-wodne dla potrzeb lokalizacji obiektów budowlanych i budowli w oparciu o ustalenia zawarte w przepisach odrębnych.
- Obszar planu znajduje się częściowo w granicach obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Ostoja Wielkopolska PLH300010 oraz granicach obszaru specjalnej ochrony

ptaków Ostoja Rogalińska PLB300017 dla których obowiązują ustalenia zawarte w § dotyczącym szczególnych warunków zagospodarowania terenów i ograniczeń w ich użytkowaniu.

- Obszar planu znajduje się w całości w granicach otuliny Wielkopolskiego Parku Narodowego dla którego obowiązują ustalenia zawarte w §13 ust. 4 w § dotyczącym szczególnych warunków zagospodarowania terenów i ograniczeń w ich użytkowaniu.

W zakresie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej projekt planu ustala:

wyznacza się strefę ochrony konserwatorskiej stanowiska archeologicznego ujętego w ewidencji zabytków pod nr AZP 55-25/75 zlokalizowanego w granicach planu, dla którego określa się:

- nakaz prowadzenia badań archeologicznych podczas prac ziemnych przy realizacji inwestycji związanych z zabudową i zagospodarowaniem terenu;
- nakaz uzyskania pozwolenia konserwatorskiego na prowadzenie badań archeologicznych, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę.

Nie podejmuje się ustaleń w zakresie granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, w tym terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa.

W zakresie szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy projekt planu ustala.

- Nakaz ochrony wód podziemnych ze względu na położenie terenu objętego planem w całości w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 144 Wielkopolska Dolina Kopalna, dla którego obowiązują następujące ustalenia:
 - 1) zakaz składowania odpadów niebezpiecznych oraz składowania odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne w strefie zasilania Głównego Zbiornika Wód Podziemnych;
 - 2) obowiązek stosowania wszelkich zabezpieczeń technicznych dla ochrony środowiska, szczególnie wód podziemnych przy realizacji nowych inwestycji
- Dla terenu planu położonego w obszarze sieci Natura 2000 mającym znaczenie dla Wspólnoty Ostoja Wielkopolska PLH300010, w granicach przedstawionych na rysunku planu, należy zachować zakazy i ograniczenia w zagospodarowaniu terenu wynikające z przepisów odrębnych, w szczególności zakaz niszczenia, umyślnego uszkodzania, zanieczyszczania oraz podejmowania innych działań mogących negatywnie wpływać na pogorszenie stanu siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura;
- Dla terenu planu położonego w obszarze specjalnej ochrony ptaków w sieci Natura 2000 Ostoja Rogalińska PLB300017, w granicach przedstawionych na rysunku planu, należy zachować zakazy i ograniczenia w zagospodarowaniu terenu wynikające z przepisów odrębnych, w szczególności zakaz niszczenia, umyślnego uszkodzania, zanieczyszczania oraz podejmowania innych działań mogących negatywnie wpływać na siedliska gatunków zwierząt dla których ochrony obszar został wyznaczony;
- Dla terenu planu położonego w granicach otuliny Wielkopolskiego Parku Narodowego utworzonego Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 22 października 1996 r., należy zachować zakazy i ograniczenia w zagospodarowaniu terenu wynikające z przepisów odrębnych, w szczególności:

- 1) zakaz użytkowania, niszczenia, umyślnego uszkodzania, zanieczyszczania i dokonywania zmian obiektów przyrodniczych, obszarów oraz zasobów, tworów i składników przyrody;
- 2) zakaz prowadzenia czynności powodujących wzmożenie procesów erozyjnych;
- 3) obowiązek ochrony wód powierzchniowych i podziemnych przed zanieczyszczeniami.
 - Nakaz zapewnienia właściwych warunków ochrony przeciwpożarowej, zwłaszcza w zakresie zaopatrzenia w wodę, dojazdu pożarowego, lokalizacji obiektów względem siebie oraz możliwości prowadzenia działań ratowniczych, zgodnie z przepisami odrębnymi.

W zakresie zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej projekt planu ustala:

- Dopuszczenie lokalizacji sieci wodociągowej, kanalizacyjnej, gazowej, elektroenergetycznej i telekomunikacyjnej.
- Zaopatrzenie w wodę z istniejącego układu sieci wodociągowej.
- W zakresie odprowadzania i unieszkodliwiania ścieków: odprowadzanie ścieków komunalnych do sieci kanalizacji sanitarnej;
- W zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych – odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacji deszczowej lub zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych na własnej działce bez naruszenia interesu osób trzecich, w tym w szczególności odprowadzenie na własny teren nieutwardzony, do dołów lub studni chłonnych oraz stosowanie nawierzchni przepuszczalnych.
- W zakresie sieci gazowej – powiązanie terenu objętego planem z istniejącym i projektowanym układem sieci gazowej.

Pierwotne ustalenia szczegółowe planu wprowadzały na terenie MW/U (terenu zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z towarzyszącymi usługami) możliwość lokalizacji budynków o funkcji wyłącznie mieszkaniowej lub budynków o funkcji mieszkaniowej z usługami w parterach budynków mieszkalnych z pomieszczeniami garażowymi realizowanymi w kondygnacjach podziemnych budynków wielorodzinnych. Maksymalna powierzchnia zabudowy i minimalna powierzchnia biologicznie czynna określona została na 30%, intensywność zabudowy maksymalnie na 1,2, wysokość zabudowy na 12 m. Dla terenu ZP (zieleni urządzonej) ustalono zakaz zabudowy kubaturowej i lokalizacji miejsc postojowych; dopuszczalne obiekty towarzyszące – podziemne urządzenia infrastruktury technicznej, obiekty małej architektury, ciągi piesze, plac zabaw; powierzchnia biologicznie czynna – min. 90% powierzchni działki gruntu.

Projekt planu przekazany został do opiniowania i uzgadniania stosownie do art. 17 pkt 6 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 293 ze zm.) oraz ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 283 ze zm.). Wniesione w opiniach i uzgodnieniach uwagi zostaną uwzględnione w projekcie planu. W szczególności uwzględniono postulaty Dyrektora Wielkopolskiego Parku Narodowego zawarte w Postanowieniu nr 9/2020 z dnia 20.10.2020 r. oraz w Postanowieniu nr 10.2020 z dnia 02.12.2020 r., w których nie uzgodniono projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu działki nr ewid. 1681 położonej w Stęszewie, obręb Stęszew. W związku z wytycznymi zawartymi w ww. postanowieniach zwiększono strefę zieleni urządzonej (ZP) z szerokości 30,0 m do 35,0 m, ustalono obowiązek realizacji trwałego ogrodzenia pomiędzy granicą Wielkopolskiego Parku

Narodowego, a terenem zieleni urządzonej (ZP), ograniczono wysokość budynków do maksymalnie 10 m, przy maksymalnie 3 kondygnacjach nadziemnych oraz dopuszczeniu maksymalnie 1 kondygnacji podziemnej, ustalono obowiązek realizacji min. 30% powierzchni dachów jako dachy zielone z roślinami tworzącymi łąki kwietne, przy czym wskazano, że powierzchni tej nie wlicza się w powierzchnię biologicznie czynną ustaloną dla terenu zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z towarzyszącymi usługami.

Powyższe zmiany wynikające ze stanowiska Dyrektora WPN ograniczają parametry inwestycji w porównaniu z zakresem ustaleń zmiany studium dla tego terenu, które to ustalenia zostały zaakceptowane poprzez pozytywne uzgodnienie Dyrektora WPN. W związku z powyższym przyjęte w projekcie planu parametry częściowo ograniczają możliwości inwestycyjne, które wskazano w zmianie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stęszew dla działki w Stęszewie.

2. Istniejący stan środowiska

2.1. Położenie administracyjne

Gmina Stęszew położona jest 25 km na południowy zachód od Poznania. Liczba ludności to 15085 mieszkańców faktycznie zamieszkałych (GUS, BDL 2019.), z czego 9139 osób zamieszkuje tereny wiejskie gminy a 5946 osób to ludność miasta. Gmina zajmuje obszar 17 502 ha z czego obszar wiejski 16933 ha. (GUS, BDL 2019 r)

2.2. Infrastruktura techniczna

System zaopatrzenia w wodę

Zaopatrzenie gminy w wodę następuje z 8 wodociągów komunalnych: Trzebaw, Sapowice, Zamysłowo, Witobel, Bądlewo, Wronczyn, Jeziorki, Stęszew. W 2018 r. z sieci wodociągowej korzystało 99,9 % ogółu ludności miasta.

Systemy odprowadzania ścieków sanitarnych i deszczowych

Na terenie gminy funkcjonują dwie mechaniczno-biologiczne oczyszczalnie ścieków komunalnych w miejscowościach: Witobel i Strykowo, których administratorem jest Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Stęszewie. Analizowany obszar nie jest podłączony do infrastruktury technicznej, ale położony jest na terenie Stęszewa, gdzie taka sieć jest dostępna. W 2018 r. z sieci kanalizacji sanitarnej korzystało 98,5 % ogółu ludności gminy miasta.

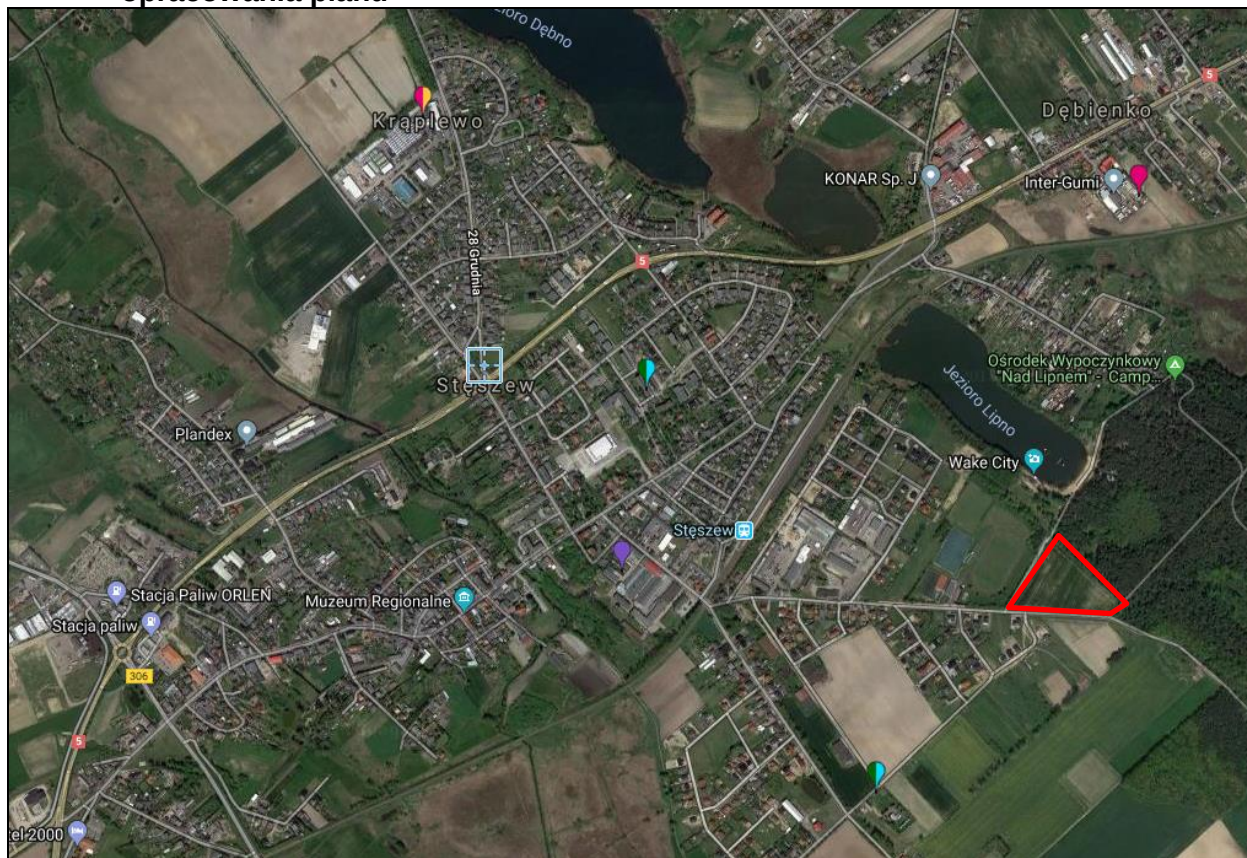
System elektroenergetyczny

Źródłami niejonizującego promieniowania elektromagnetycznego mającego negatywny wpływ na środowisko są linie przesyłowe energii elektrycznej, stacje elektroenergetyczne, stacje radiowe i telewizyjne, stacje telefonii komórkowej, urządzenia diagnostyczne, niektóre urządzenia przemysłowe. Stacje i linie elektroenergetyczne mogą być także źródłem hałasu uciążliwego dla otoczenia.

Stacje telefonii komórkowej są obecnie najbardziej rozpowszechnionym rodzajem obiektów radiokomunikacyjnych. W otoczeniu typowych stacji bazowych telefonii komórkowych pola elektromagnetyczne o wartościach wyższych od dopuszczalnych występują nie dalej niż kilkadziesiąt metrów od samych anten i na wysokości ich zainstalowania. Na analizowanym

obszarze i w jego bezpośrednim sąsiedztwie nie występują wieże telefonii komórkowej.

Ryc. 2 Mapa lokalizacji stacji bazowych telefonii komórkowych w pobliżu obszaru opracowania planu

Źródło: <http://mapa.btsearch.pl/>

Na terenie gminy zlokalizowane są także inne źródła promieniowania elektromagnetycznego związane z przesyłaniem i dystrybucją energii na obszarze gminy. Są to:

- linie 110 kV:
 - relacji Plewiska – Kościan (Dębno Joanka – Kraplewo – Wielkawieś – Stęszew – Zamysłowo – Srocko Małe – Wronczyn – Zaparcin),
 - relacji Plewiska – Buk (Mirosławki – Rybojedzko – Tomiczki – Jeziorki),
- linia 220 kV: relacji Plewiska – Leszno (Dębno Joanka – Kraplewo – Wielkawieś – Stęszew – Zamysłowo – Srocko Małe – Twardowo – Wronczyn).

Analizowany teren położony jest poza zasięgiem oddziaływania linii elektroenergetycznych.

Zgodnie z danymi „Planu gospodarki niskoemisyjnej dla Gminy Stęszew” w Stęszewie funkcjonują kolektory słoneczne o mocy 2 kW i pompa ciepła o mocy 3 kW. Obie inwestycje są własnością gminy Stęszew i wykorzystywane są do ogrzewania ciepłej wody użytkowej.

System gazowniczy i zaopatrzenia w ciepło

Zaopatrzenie gminy w ciepło rozwiązane jest poprzez sieć gazową, lokalne kotłownie dla potrzeb budynków użyteczności publicznej i usługowej oraz kotłownie i paleniska indywidualne w budynkach jednorodzinnych, gdzie źródłami ciepła są głównie węgiel kamienny lub miał.

Gmina Stęszew jest wyposażona w sieć gazową, która oplata całą gminę. Umożliwia to korzystanie z paliwa gazowego praktycznie w każdej miejscowości. Z sieci gazowej w 2018 r.

korzystało 73,7 %%% mieszkańców miasta.

Gmina Stęszew nie posiada scentralizowanego systemu ciepłowniczego. Głównym źródłem ogrzewania są systemy grzewcze, w które zaopatrują się mieszkańcy. Z danych wynika, iż 3608 mieszkań zaopatrzonych jest w centralne systemy ogrzewania. Zaopatrzenie gminy w ciepło realizowane jest głównie poprzez sieć gazową, lokalne kotłownie dla potrzeb budynków użyteczności publicznej i usługowej oraz kotłownie indywidualne w zabudowaniach jednorodzinnych, w których głównymi źródłami ciepła są węgiel kamienny, miał lub gaz.

System gospodarki odpadami

Zgodnie z „Planem gospodarki odpadami dla Województwa Wielkopolskiego na lata 2012-2017” (2012 r.). Stęszew zaliczony został do regionu VI, zarządzanego przez Zgromadzenie Związku Międzygminnego „Centrum Zagospodarowania Odpadów – „SELEKT” z Centrum Zagospodarowania Odpadów w Czempiniu. Położenie analizowanego terenu w granicach administracyjnych Stęszewa pozwoli na włączenie go w gminny system zbierania odpadów.

Infrastruktura drogowa

Gmina Stęszew leży w zasięgu węzła komunikacyjnego, którego elementami są droga krajowa nr 5 łącząca Poznań z Wrocławiem oraz droga krajowa nr 32 w kierunku Zielonej Góry. Analizowany teren położony jest poza zasięgiem oddziaływania głównych dróg.

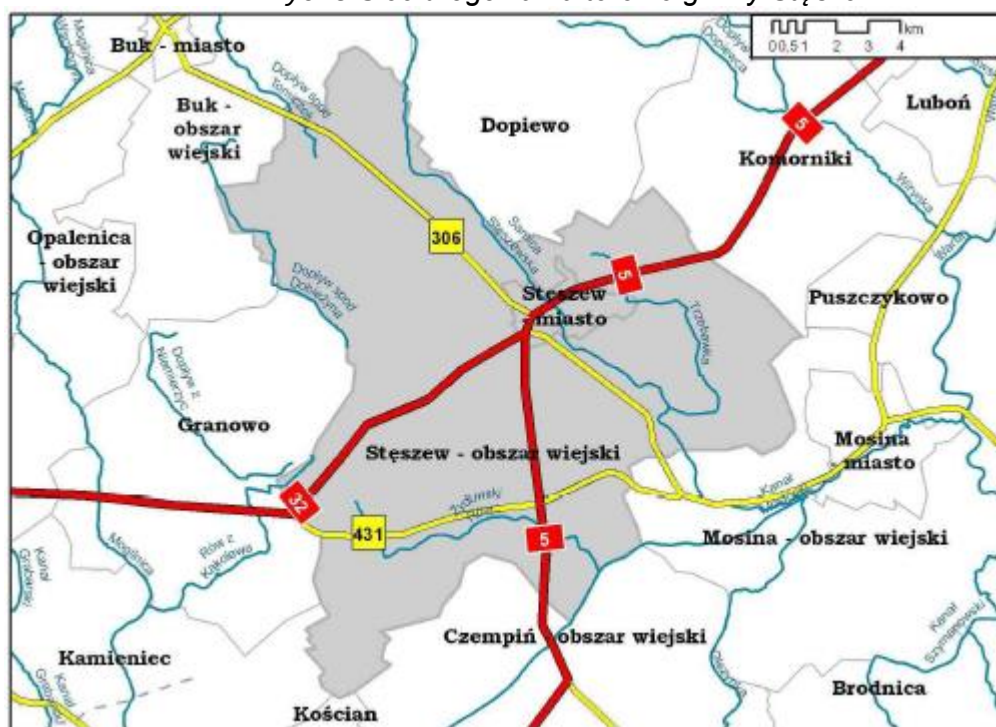
Infrastruktura kolejowa

Gmina Stęszew ma dobrze rozwiniętą sieć kolejową. Przez teren gminy przebiegają następujące szlaki kolejowe: linia dwutorowa nr 357 Poznań – Grodzisk – Wolsztyn (o znaczeniu wojewódzkim) ze stacjami w miejscowościach Trzebaw – Rosnówko, w Stęszewie i w Strykowie oraz linia międzynarodowa nr 3 (E-20) Warszawa – Berlin. Linia kolejowa nr 3 to linia o natężeniu ruchu ponad 30 000 pociągów na rok.

W 2014 r., na podstawie wykonanych map akustycznych, opracowany został program ochrony środowiska przed hałasem dla linii kolejowych o natężeniu ruchu ponad 30 000 pociągów na rok znajdujących się na terenie województwa wielkopolskiego na lata 2014-2023. Linia kolejowa nr 357 nie została ujęta w tym programie.

Analizowany teren położony jest w odległości ponad 600 m od istniejącej linii kolejowej, poza zasięgiem jej oddziaływania.

Ryc. 3 Sieć drogowa na terenie gminy Stęszew

Źródło: Opracowanie ekofizjograficzne

2.3. Stan środowiska przyrodniczego

Geologia i geomorfologia

Zgodnie z podziałem fizyczno-geograficznym Polski Kondrackiego (2002r.), Gmina położona jest w obszarze 3 mezoregionów: Pojezierze Poznańskie, Dolina Środkowej Obry i Kotlina Śremska [Kondracki J., 2000].

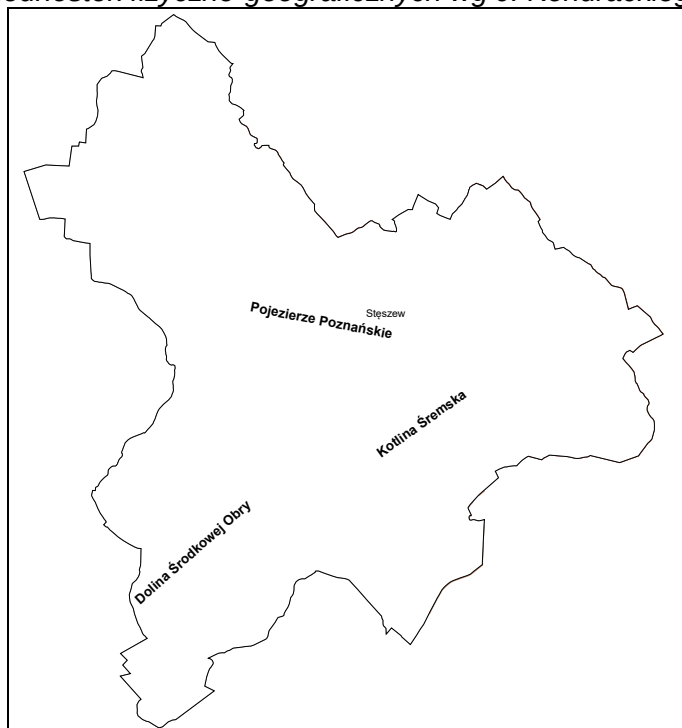
Rejon Stęszewa położony jest w obrębie monokliny przedsudeckiej zbudowanej z osadów permu i mezozoiku – wapieni, iłowców, mułowców i margli z pokładami gazu ziemnego. Mezozoik kończą osady kredy zdominowane przez margle. Na pokrywie mezozoicznej margli kredowych powstały utwory kenozoiku – trzeciorzędu i czwartorzędu. Trzeciorząd z osadami oligocenu, miocenu i pliocenu osiąga miąższość 200–220 m. Litologicznie oligocen stanowią piaski i iły, miocen – facja burowęglowa (piaski i iły z warstwami węgla brunatnego), a pliocen – iły poznańskie. Iły te o miąższości 10–20 m budują strop trzeciorzędu, którego rzędne wahają się w granicach 2 m npm (Srocko Małe) do 10–20 m npm w podłożu wielkopolskiej doliny kopalnej, 24 m npm w podłożu Skrzynek poza doliną kopalną i do 34 m npm w podłożu pradoliny (Piotrowo).

Osady czwartorzędu osiągają zmienną miąższość uwarunkowaną czynnikami morfologiczno-strukturalnymi:

- na północy w rejonie Skrzynek 67,0 m wyłącznie w postaci glin morenowych 3 zlodowaceń: bałtyckiego – gzb, środkowopolskiego – gzs i południowopolskiego – gzp,
- w wielkopolskiej dolinie kopalnej zróżnicowana w przedziale 60-85 m z kompleksem glin morenowych o średniej miąższości 40 m przykrywającym osady piaszczysto – żwirowe interglacjału mazowieckiego – fm o miąższości 20–50 m,

- na południu poza doliną kopalną – 57 m w Srocku Małym w charakterze wyłącznie glin morenowych,
- w podłożu pradoliny – 32 do 33 m jako piaski rzeczne lokalnie przewarstwione gliną piaszczystą w rejonie Piotrowa – Głuchowa.
- Strop czwartorzędu stanowią osady holoceneskie, czyli warstwa gleby na równinie morenowej oraz namuły i torfy w obniżeniach morfologicznych o miąższości 0,5–3,0 m.

Ryc. 4 Położenie gminy Stęszew na tle jednostek fizyczno-geograficznych wg J. Kondrackiego

Źródło: Program ochrony środowiska

Pojezierze Poznańskie to forma terenu młodoglacjalnego charakteryzująca się dużym urozmaicheniem terenu: oprócz wydm i pagórków morenowych występują tu liczne jeziora rynnowe, które powstały dzięki obecności rynien polodowcowych. Deniwelacje terenu są tu duże i dochodzą do 30 m.

Południowa i zachodnia część gminy to płaska równina – wysoczyzna morenowa. Tutaj deniwelacje terenu są małe, co z brakiem jezior (za wyjątkiem J. Strykowskiego na granicy gminy) świadczy o innym pochodzeniu krajobrazu również polodowcowego.

Południową część gminy stanowi fragment pradoliny warszawsko-berlińskiej. Jest to równinny krajobraz bez wyraźnie zarysowanej krawędzi, ponieważ na terenie gminy Stęszew przedmiotowa pradolina zaznacza swoją obecność tylko peryferyjnym fragmentem.

Pod względem geomorfologicznym największy obszar zajmuje równina moreny dennej rozcięta licznymi rynnami glacialnymi, a od południa ograniczona pradoliną warszawsko-berlińską. Równina w południowo-wschodniej części gminy osiąga rzędne 80-92 m npm w okolicach Dębna, Trzebawia, Jarosławca. Równinę moreny dennej na kierunku NW–SE przecina rynna glacialna miejscami wypełniona jeziorami, obniżająca się od Tomic od rzędnej 75,0 m npm przez Stęszew do 70,0 m npm w Łodzi i 65,0 m npm w obrębie J. Dymaczewskiego. W granicach rynny powstały pagórki kemowe ozu bukowsko – mosińskiego z kulminacjami:

- 123,7 m npm w obrębie Starego Dymaczewa
- 112,6 m npm w okolicy Wielkiej Wsi
- 106,7 m npm w Tomicach.

Od strony zachodniej wysoczyzna moreny dennej wznosi się od 78 do 90 m npm. Zaznacza się w niej rozcięcie rynną J. Strykowskiego obniżającą się od północy na południe w granicach rzędnych 80 m npm w Rybojedzku do 73,0 m npm w Dębnie. W kierunku południowym równina morenowa przechodzi wyraźną krawędzią o rzędnych 70–80 m npm w pradolinę z poziomami tarasowymi o rzędnych 64–66 m npm. Tak więc skrajne deniwelacje terenu osiągają prawie 50 m.

Grunty znajdujące się na terenie objętym projektem planu zlokalizowane są poza obszarami naturalnych zagrożeń geologicznych. Nie zostały one ujęte w „Aktualizacji rejestru terenów potencjalnie zagrożonych ruchami masowymi ziemi na terenie powiatu poznańskiego” opracowanej w grudniu 2012 r., w której wskazano tereny potencjalnie zagrożone ruchami masowymi lub osuwiska. Poza granicami działki o nr ewid. 1681, wzdłuż jeziora Lipno, zlokalizowany jest teren zagrożony osuwaniem się mas ziemnych o nr 30-21-144-T24 oraz osuwisko nr 30-21-144-Os9.

Udokumentowane złoża kopalin. Obszary i tereny górnicze.

Na terenie gminy znajduje się część złoża gazu ziemnego „Szczepowice”, dla którego na czas opiniowania i uzgadniania planu w Ministerstwie Środowiska została złożona dokumentacja geologiczna dla przedmiotowego obszaru, w celu zatwierdzenia. Zasoby udokumentowanego a gazu ziemnego STRYKOWO zostały rozliczone a eksploatacja została zakończona w wyniku zawodnienia i zaniku dopływu gazu do odwiertu oraz przeznaczeniem jedyne go odwiertu do likwidacji.

Analizowany obszar nie leży w zasięgu udokumentowanych złóż kopalin ani terenów lub obszarów górniczych.

Warunki klimatyczne

Zgodnie z opracowaniem ekofizjograficznym obszar opracowania został zakwalifikowany do wielkopolskiego regionu klimatycznego.

Do podstawowych cech kształtujących klimat regionu zalicza się rzeźbę terenu, odległość od wód powierzchniowych, rodzaj podłoża i użytkowania terenu. Średnia roczna temperatura powietrza w zachodniej części aglomeracji poznańskiej waha się od 8,2°C (wg. danych IMGW za lata 1961-1990) do 9,2 (wg. Danych National Climatic Data Center NCDC za lata 1995-2008). Najcieplejszym miesiącem na omawianym obszarze jest lipiec 18,2°C (IMGW) a najzimniejszym styczeń -1,9°C (IMGW). Południowa część aglomeracji poznańskiej cechuje się najlepszymi warunkami termicznymi, a długość sezonu wegetacyjnego wynosi 227 dni.

Od połowy lat 90 uwidacznia się tendencja wzrostu średniej rocznej temperatury, a według niektórych naukowców, przewidywany wzrost temperatury w ciągu najbliższych lat na obszarze środkowej Wielkopolski może być wyższy niż wartość globalna. Średnie usłonecznienie na obszarze aglomeracji poznańskiej wynosi 1515 godzin a statystyczna liczba dni pogodnych wynosi 40. Również średnio przez 40 dni w roku występują zamglenia. Przez 145-155 dni

w roku występują opady, które zawierają się w przedziale 500-530 mm. Suma opadów w tym regionie jest niższa niż średnia dla całego kraju. W gminie Stęszew ilość opadów w okresie wegetacyjnym nie przekracza 350 mm. Większość notowanych opadów przypada na miesiące V-IX. Na obszarze aglomeracji poznańskie dominuje wiatr słaby i bardzo słaby, który stanowi 70% wszystkich obserwacji. W strukturze kierunków dominuje natomiast sektor zachodni stanowiący blisko połowę ogólnego udziału kierunków. Ze względu na dużą jeziorność i znaczną powierzchnię terenów podmokłych największą rolę w kształtowaniu klimatu na obszarze gminy odgrywa topoklimat tych obszarów. Kształtowanie warunków topoklimatycznych okolic zbiorników wodnych wynika z różnicy stosunków cieplnych powierzchni wodnych i lądowych. Ze względu na dużą pojemność cieplną wody w ciągu dnia temperatura powietrza jest niższa w pobliżu zbiorników niż na obszarach bardziej oddalonych. W nocy, nagromadzone w wodzie ciepło jest wolniej oddawane, więc powierzchnia mniej się ochładza i temperatura powietrza w pobliżu zbiornika jest nieco wyższa. Zbiorniki wodne wpływają więc na złagodzenie amplitudy temperatury w cyklu dobowym i rocznym. Gładka powierzchnia zbiornika sprzyja natomiast wzrostowi prędkości wiatru. W przypadku większych jezior może wystąpić wiatr lokalny, którego mechanizm jest taki sam jak w przypadku bryzy morskiej. W pobliżu zbiorników wodnych występuje więcej osadów atmosferycznych (rosa, szron, szadź), niż na pozostałych terenach. Charakterystyczne cechy topoklimatu obszarów podmokłych, spowodowane są również kontrastowością właściwości cieplnych wody, gleby i powietrza. W przeciwieństwie jednak do zbiorników wodnych, w których parowanie odbywa się kosztem ciepła dostarczanego z głębszych warstw, na terenach nadmiernie uwilgotnionych ciepło tracą głównie wierzchnia warstwa gleby oraz nadziemne części roślin. Prowadzi to do obniżenia temperatury gleby i powietrza. Ciepło nagromadzone w ciągu dnia w powierzchniowej warstwie gleby, podczas nocy szybko i w dużej ilości wypromieniowuje, zwiększając prawdopodobieństwo przymrozków. Duża wilgotność tych obszarów sprzyja z kolei powstawaniu mgieł. Prawie 20% powierzchni gminy stanowią lasy, które pod względem temperatury zasadniczo różnią się od terenów otwartych. Do dna lasu dochodzi znikoma ilość promieniowania słonecznego, dlatego w słoneczne dni wewnątrz lasu jest wyraźnie chłodniejsze. W nocy natomiast korony drzew zapobiegają wypromieniowaniu radiacyjnemu i dzięki temu wewnątrz lasu jest znacznie cieplejsze. Różnice temperatur mogą osiągać niemal 10°C. Ponadto należy zaznaczyć, że konary drzew zatrzymują znaczną część opadów (jest to tzw. zjawisko inercji), w związku z czym do dna lasu dociera nawet kilkanaście procent mniej wody niż na tereny otwarte. Natomiast ze względu na znaczne zacienienie śnieg, który spadnie na dno lasu na wiosnę topnieje znacznie dłużej i wolniej. Zbiorowiska leśne determinują także mikroklimat na polanach. W dzień, ze względu na utrudnioną wymianę powietrza temperatura powietrza jest wyższa niż w lesie, w nocy natomiast następuje bardzo silne wypromieniowanie radiacyjne, a ponadto na polanie gromadzi się cięższe, chłodne powietrze spływające z koron drzew. Jest to przyczyna znacznie niższych temperatur, a często nawet przymrozków radiacyjnych.

Wody podziemne

Według regionalizacji hydrogeologicznej Polski według J. Malinowskiego gmina Stęszew należy do bardzo dużego regionu wielkopolskiego. Biorąc pod uwagę warunki litologiczno-strukturalne, należy do subregionu wysoczyzny poznańsko-gnieźnieńskiej oraz w niewielkiej

części do wielkopolskiej doliny kopalnej oraz do pradoliny warszawsko-berlińskiej. Wody podziemne w utworach czwartorzędowych tworzą jeden poziom wodonośny na części JCWPd związany z większymi strukturami dolinnymi. Poziom mioceński występuje pod dobrze izolującą warstwą utworów słabo przepuszczalnych. Brak kontaktów hydraulicznych z poziomem czwartorzędowym. Poziom wodonośny wstępuje na głębokości 15-50 m, a miąższość warstwy wodonośnej zmienia się w granicach 5-20 m.

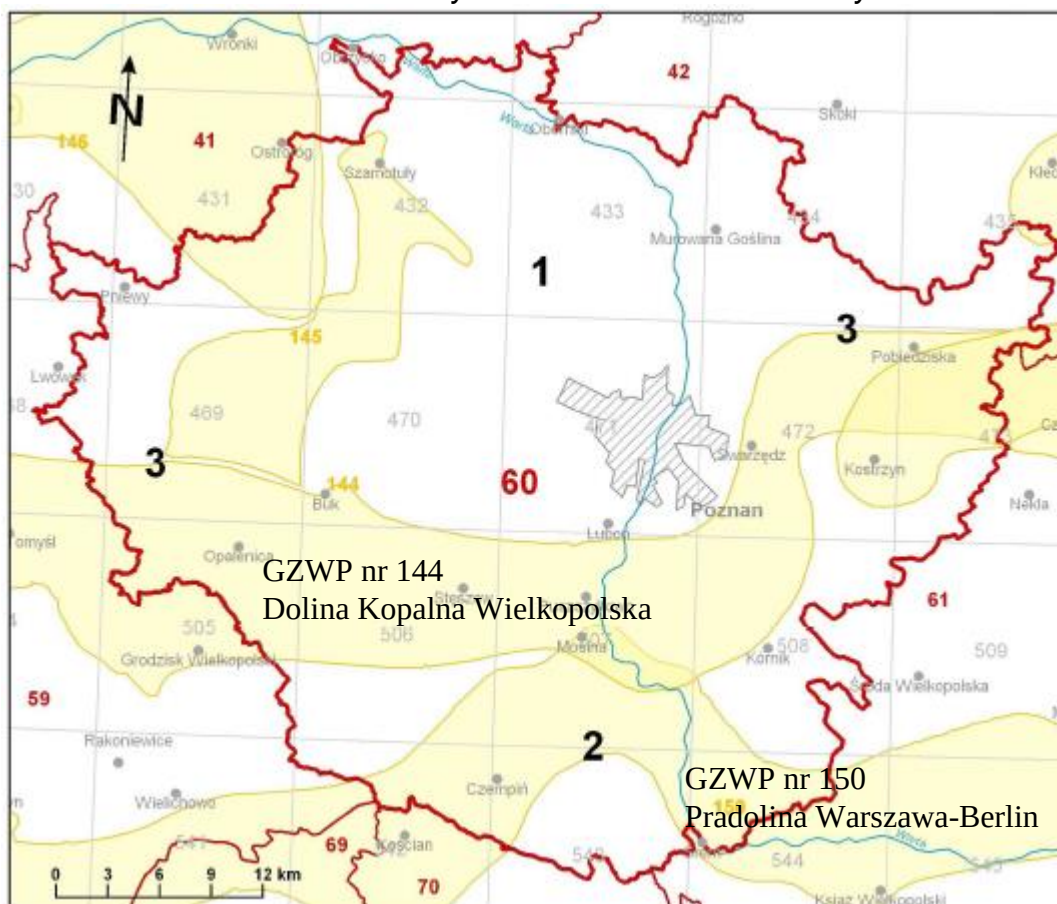
Gmina leży w zasięgu Jednolitej Części Wód Podziemnych nr 60. Jednolita Część Wód Podziemnych oznacza określoną ilość wód podziemnych występującą w obrębie warstwy wodonośnej lub zespołu warstw wodonośnych.

Zgodnie z art. 38a ustawy Prawo wodne celem środowiskowym dla jednolitych części wód podziemnych jest:

- zapobieganie dopływowi, lub ograniczenie dopływu zanieczyszczeń do wód podziemnych,
- zapobieganie pogarszania się stanu wód podziemnych,
- zapewnienie równowagi pomiędzy poborem a zasilaniem wód podziemnych,
- wdrożenie działań niezbędnych do odwrócenia znaczącego i utrzymującego się trendu rosnącego trendu stężenia każdego zanieczyszczenia powstałego w skutek działalności człowieka, które uznano za niezagrożone w najbliższych latach.

Realizując powyższe cele podejmuje się w szczególności działania określone w programie wodno-środowiskowym kraju, polegające na stopniowym redukowaniu zanieczyszczenia wód podziemnych przez odwracanie znaczących i utrzymujących się tendencji wzrostowych zanieczyszczenia powstałego w wyniku działalności człowieka.

Ryc. 5 Gmina Stęszew na tle Jednolitych Części Wód Podziemnych i Głównych Zbiorników Wód Podziemnych

Źródło: PSH <http://epsh.pgi.gov.pl/epsh/> 12.2019 r.

Analizowany obszar położony jest w granicy JCWPd nr 60. Charakterystykę Jednolitej Części Wód Podziemnych przedstawia tabela poniżej.

Tabela 1 Charakterystyka JCWPd nr 60

Jednolita część wód podziemnych (JCWPd)		Lokalizacja					Ocena stanu		Ocena ryzyka
Europejski kod JCWPd	Nazwa JCWPd	Region wodny	Obszar dorzecza		Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej (RZGW)	Ekoregion	ilościowego	chemicznego	
			Kod	Nazwa					
PLGW650060	60	region wodny Warty	6000	obszar dorzecza Odry	RZGW w Poznaniu	Równiny Centralne (14)	dobry	dobry	niezagrożona

Źródło: PIG 03.2019 r.

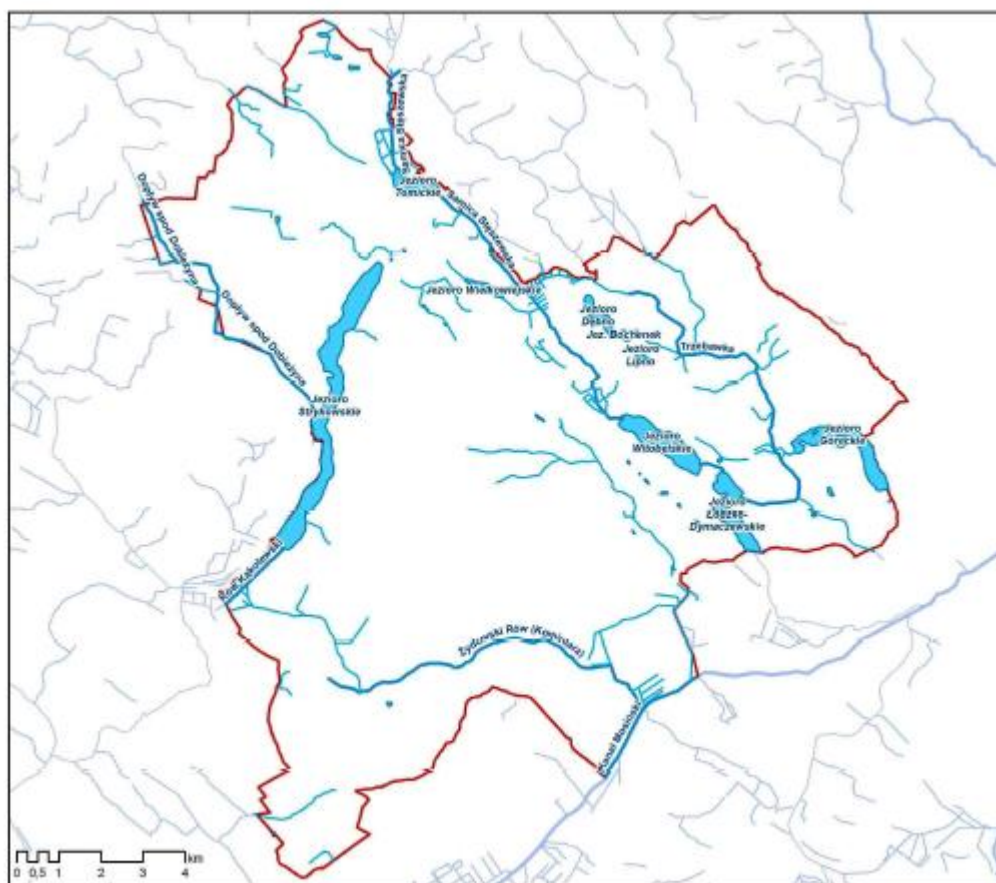
Gmina Stęszew leży w zasięg dwóch Głównych Zbiorników Wód Podziemnych: GZWP nr 144 Dolina Kopalna Wielkopolska i GZWP nr 150 Pradolina Warszawa-Berlin. Zgodnie z „Dokumentacją hydrogeologiczną określającą warunki hydrogeologiczne w związku z ustanawianiem obszarów ochronnych Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 144 Dolina Kopalna Wielkopolska” gmina leży w rejonie wielkopolskiej doliny kopalnej, dla której poznane i gospodarczo wykorzystywane są wody słodkie występujące w utworach piaszczysto-żwirowych

czwartorzędu, paleogenu-neogenu, piaskowcowo-węglanowych poszczelinowych kredy i jury do głębokości 200 m, sporadycznie do 300 m.

Wody powierzchniowe

Gmina Stęszew leży w zlewni rzeki Warty. Sieć rzeczna jest na tym terenie słabo wykształcona, dominują niewielkie ciek i sztuczne kanały i rowy. Najważniejszą rzeką na obszarze opracowania jest Samica Stęszewska, która uchodzi do Kanału Mosińskiego. skanalizowanej odnogi Obry, odprowadzającej wody górnej Obry i Mogielnicy do Warty. Samica uchodzi do kanału powyżej Mosiny, poza obszarem opracowania, a jej źródła znajdują się w gminie Duszniki. Na terenie gminy Stęszew Samica Stęszewska prowadzi swoje wody z północnego zachodu, w kierunku południowo-wschodnim, przepływając przez jeziora Tomickie, Witobelskie oraz Łódzko-Dymaczewskie. Wszystkie ciek i na terenie gminy charakteryzują się wiosennymi wezbraniami i reżimem mieszanym gruntowo-deszczowo-śnieżnym.

Ryc. 6 Wody powierzchniowe na terenie gminy Stęszew

Źródło: Opracowanie ekofizjograficzne

Zgodnie z art. 118 ustawy Prawo wodne w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego uwzględnia się ustalenia planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły. Aktualizacja planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2016 r. poz.1967) wskazuje Jednolite Części Wód Powierzchniowych, w których zasięgu znajduje się gmina. Jednolita Część Wód Powierzchniowych to jednolita część wód, które zostały zgrupowane na potrzeby planów gospodarowania wodami i ich aktualizacji. Aktualny podział

obowiązuje do 2021 r.

Celem środowiskowym dla jednolitych części wód powierzchniowych niewyznaczonych jako sztuczne lub silnie zmienione, jest ochrona, poprawa oraz przywracanie stanu, tak aby osiągnąć dobry stan tych wód, a także zapobieganie pogorszeniu ich stanu. Celem środowiskowym dla sztucznych i silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych jest ochrona tych wód oraz poprawa ich potencjału ekologicznego i stanu chemicznego, tak aby osiągnąć dobry potencjał ekologiczny i dobry stan chemiczny wód powierzchniowych, a także zapobieganie pogorszeniu ich potencjału ekologicznego oraz stanu chemicznego. Cele te realizuje się przez podejmowanie działań wskazanych dla poszczególnych części wód.

Cele te realizuje się przez podejmowanie działań zawartych w programie wodno-środowiskowym kraju, w szczególności działań polegających na:

1) stopniowej redukcji zanieczyszczeń powodowanych przez substancje priorytetowe oraz substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, określone w przepisach,

2) zaniechaniu lub stopniowym eliminowaniu emisji do wód powierzchniowych substancji priorytetowych oraz substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego, określonych w przepisach.

Analizowany obszar leży w zasięgu JCW Samica Stęszewska. Stan tej JCW określono jako zły. JCW jest zagrożona nieosiągnięciem celu środowiskowego, którym jest dobry stan ekologiczny i chemiczny.

Sieć rzeczna na obszarze gminy uzupełniają liczne jeziora rynnowe i niewielkie polodowcowe oczka wytopiskowe. Jeziorność gminy wynosi prawie 4%, czyli cztery razy więcej niż średnia jeziorność Polski.

Obszary szczególnego zagrożenia powodzią

Gmina Stęszew i teren działki o nr ewid. 1681 leży poza zasięgiem obszarów szczególnego zagrożenia powodzią.

Obszary i obiekty chronione na podstawie przepisów szczególnych

Na terenie gminy Stęszew znajdują się trzy obszary sieci Natura 2000.

Obszar specjalnej ochrony ptaków „Ostoja Rogalińska” PLB300017, położony jest w północno-wschodniej części gminy i w granicach gminy zajmuje powierzchnię ok. 41,018 km² (powierzchnia wg rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2004 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 - Dz. U. z 2004 r. nr 229, poz. 2313 z późn. zm.). W granicach tego obszaru występuje co najmniej 26 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, 7 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi. W okresie lęgowym obszar zasiedla co najmniej 1% populacji krajowej kani czarnej i kani rudej, nieregularnie gnieździ się batalion. Gęś zbożowa zimuje w liczbie przekraczającej 1% populacji szlaku wędrówkowego, osiągając liczebność do 8000 osobników. Ostoja Rogalińska jest jedną z najważniejszych w Polsce ostoi rybitwy czarnej i dzięcioła średniego. Przyroda obszaru jest zagrożona ze względu na bliskość miasta Poznania i jego przemysłu, silną presję turystyczną i rekreacyjną, lokalizowanie elektrowni wiatrowych, penetracje siedlisk, zmianę stosunków wodnych, zanieczyszczenie wód, zasypywanie starorzeczy, wycinanie lasów lęgowych. Problemem jest również zalesianie łąk, pastwisk oraz torfowisk i bagien, wyrąb drzew, a także usuwanie martwego drewna z lasu.

Istotnym problemem jest również silnie rozwinięte w granicach Wielkopolskiego Parku Narodowego budownictwo, lokalizacja i eksploatacja składowisk odpadów komunalnych i niekomunalnych, miejsca zrzutów ścieków, hałas.

Obszar mający znaczenie dla Wspólnoty (projektowany specjalny obszar ochrony siedlisk) „Ostoja Wielkopolska” PLH300010, położony w północno-wschodniej części gminy, obszarowo pokrywający się w znacznej części z obszarem „Ostoja Rogalińska”. Na terenie gminy Stęszew zajmuje powierzchnię ok. 41,312 km² (wg RDOŚ Poznań) Jest to obszar o dużej różnorodności biologicznej. Występuje tu 19 rodzajów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG i 20 gatunków z Załącznika II tej Dyrektywy, w tym szczególnie licznych bezkręgowców m.in. jelonek rogacz *Lucanus cereus*, kozioróg dębosz *Cerambyx cerdo*, pływak szeroko brzegi *Dytiscus latissimus*. Bogata jest flora roślin naczyniowych, obejmująca 1100 gatunków, a także roślin niższych i grzybów (200 gatunków mchów, 150 gatunków porostów, 364 gatunki grzybów wyższych). Na terenie ostoi znajdują się stanowiska rzadkich i zagrożonych gatunków roślin naczyniowych. Stwierdzono tu ponad 50 gatunków roślin prawnie chronionych oraz około 180 gatunków figurujących na regionalnej czerwonej liście roślin zagrożonych. Na podkreślenie zasługują bogate populacje *Cladium mariscus* i *Trollius europaeus* roślin zagrożonych w Wielkopolsce. Przyroda ostoi jest zagrożona ze względu na bliskość Poznania i jego przemysłu oraz eutrofizację wód. Głównym problemem jest nadmiernie rozwinięte w granicach Wielkopolskiego Parku Narodowego budownictwo rekreacyjne np. nad brzegami Jeziora Witobelskiego. Do zagrożeń zaliczono m.in. zabudowę rozproszoną, turystykę pieszą, jazdę konną i jazdę na pojazdach niezmotoryzowanych, nawożenie(nawozy sztuczne), zarzucenie pasterstwa, brak wypasu, zanieczyszczenie powietrza, infrastrukturę sportową i rekreacyjną, sporty i różne formy czynnego wypoczynku uprawiane w plenerze, międzygatunkowe interakcje, wśród roślin.

Proponowany obszar mający znaczenie dla Wspólnoty „Będziewo-Bieczyny” PLH300039, położony jest w południowo-wschodniej części gminy.

Wielkopolski Park Narodowy

Na terenie gminy Stęszew w części północnej i północno-wschodniej gminy zlokalizowane są fragmenty Wielkopolskiego Parku Narodowego (WPN) wraz z jego otuliną.

Wielkopolski Park Narodowy został utworzony na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 kwietnia 1957 r. w sprawie utworzenia WPN (Dz. U. nr 24 poz. 114). Podstawa prawna funkcjonowania WPN jest rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 października 1996 r. (Dz. U. nr 1309, poz. 613). Minister Środowiska zarządzeniem nr 39 z dnia 20 grudnia 1999 r. zatwierdził plan ochrony WPN na okres 1999-2018 r., w którym określono zasady kształtowania polityki przestrzennej na terenie WPN i jego otuliny. Jego granice objęły powierzchnię 9 600 ha, z czego pod zarządem Parku znalazło się ok. 5 100 ha. W 1996 r. nowe rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie WPN zmienia jego powierzchnię na 7 584 ha oraz tworzy wokół Parku strefę ochronną tzw. otulinę, której powierzchnia razem z terenem Parku wynosi 14 840 ha. Z granic Parku wyłączono tereny miejskie Puszczykowa, Mosiny oraz Stęszewa. Na terenie parku stwierdzono występowanie około 1100 gatunków roślin naczyniowych, 200 gatunków mszaków, 150 gatunków porostów, 350 gatunków glonów, 400 gatunków grzybów wyższych.

Na terenie WPN znajduje się 18 obszarów ochrony ścisłej, z czego 9 w granicach gminy

- częściowo w granicach obszaru w sieci Natura 2000 mającego znaczenie dla Wspólnoty „Ostoja Wielkopolska” PLH 300010 – pas terenu o szerokości około 1,5m wzdłuż pn-wsch granicy terenu na odcinku graniczącym z lasem.

Na analizowanej działce oraz w bezpośrednim sąsiedztwie nie znajdują się siedliska gatunków będących przedmiotem ochrony obszaru specjalnej ochrony ptaków Ostoja Rogalińska PLB300017 ani siedliska przyrodnicze oraz siedliska gatunków będących przedmiotem ochrony obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Ostoja Wielkopolska PLH300010. Najbliżej zlokalizowanym siedliskiem przyrodniczym jest 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*) i olsy źródliskowe, oddalone o ok. 170 m.

Pomniki przyrody

Na terenie gminy znajduje się 21 pomników przyrody. Nie występują na analizowanym obszarze. W chwili obecnej na terenie gminy nie funkcjonują obszary o statucie rezerwatu przyrody, obszaru chronionego krajobrazu, parku krajobrazowego, zespołu przyrodniczo-krajobrazowego oraz stanowiska dokumentacyjnego.

Zasoby przyrodnicze. Użytkowanie terenu. Krajobraz.

Pozostałe tereny charakteryzują się bogactwem flory i fauny, której siedliska stanowią głównie park narodowy i obszary NATURA 2000. Gmina Stęszew jest obszarem intensywnie użytkowanym rolniczo, dlatego dominującą rolę w krajobrazie odgrywa roślinność uprawiana przez człowieka oraz rośliny segetalne. Dominują wśród nich rośliny jednoroczne lub byliny mało wrażliwe na przemieszczenie w glebie np.: perz właściwy, jaskier rozłogowy, ostrożeń polny. Na terenie gminy występują także półnaturalne zbiorowiska roślinności łąkowej powrastanej głównie przez różne gatunki wieloletnich traw, turzyc i roślin motylkowych. Można spotkać tam wiechlinę łąkową, rajgras wyniosły, życicę trwałą, kostrzewę czerwoną, oraz mietlicę pospolitą. Podmokłości wzdłuż cieków i jezior SA siedliskiem dla takich roślin jak rukiew wodna, potocznik wąskolistny, jeżogłówka zapoznana, trędownik skrzydlasty czy przetacznik bobownik.

Na terenach użytkowanych rolniczo występują gatunki charakterystyczne dla siedlisk polnych i łąkowych, głównie gryzonie, w tym mysz polna.

Dla obszaru województwa wielkopolskiego nie został sporządzony audyt krajobrazowy, w tym samym nie określono wniosków, rekomendacji oraz granic krajobrazów priorytetowych.

Obszar objęty planem w „Koncepcji kierunków rozwoju przestrzennego Metropolii Poznań” z 2015 r. został oznaczony jako pozostałe formy ochrony przyrody oraz otuliny. Teren działki o nr ewid. 1681 znajduje się w obszarze zieleni urządzonej wg Studium Ochrony i Kształtowania Krajobrazu w Poznańskim Obszarze Metropolitalnym z 2012 r.

Środowisko kulturowe

Na terenie objętym projektem planu zlokalizowane jest stanowisko archeologiczne ujęte w ewidencji zabytków pod nr AZP 55-25/75, które stanowi pozostałości historycznego osadnictwa, które podlegają ochronie i opiece konserwatorskiej bez względu na stan zachowania, na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. z 2018 r. poz. 2067 ze zm.).

2.4. Diagnoza istniejącego stanu środowiska przyrodniczego

Stan i zagrożenia podziemnych

Rejon Stęszewa znajduje się w granicach obszaru JCWPd nr 60. Zgodnie z kartą informacyjną i danymi Państwowego Instytutu Geologicznego dla JCWPd nr 60 Stan JCWPd nr 60 zarówno ilościowy jak i jakościowy jest dobry, ta część wód nie jest zagrożona nieosiągnięciem celów środowiskowych.

Na obszarze JCWPd nr 60 w 2018 r. w ramach monitoringu diagnostycznego znajdowały się 29 punkty kontrolne. Wśród wszystkich wykonanych prób wykorzystanych do oceny stanu chemicznego, wód o bardzo dobrej jakości (I klasy) nie oznaczono, wody dobrej jakości (II klasy) stwierdzono w 12 próbach, zadowalającą jakość wód (III klasa) w 11 próbach, niezadowalającą (IV klasa) - 6 próby a 1 próba wykazały złą jakość wód (V klasa). W 2017 r. w ramach monitoringu operacyjnego znajdowały się 14 punkty kontrolne. Wśród wszystkich wykonanych prób wykorzystanych do oceny stanu chemicznego, wód o bardzo dobrej jakości (I klasy) nie oznaczono, wody dobrej jakości (II klasy) stwierdzono w 4 próbach, zadowalającą jakość wód (III klasa) w 10 próbach, niezadowalającą (IV klasa) – w 6 próbach a żadna próba nie wykazała złej jakości wód (V klasa).

Najbliżej położonym punktem pomiarowym od terenu objętego planem były punkty w miejscowościach Pecna, gdzie stwierdzono IV końcową klasę jakości oraz na terenie gminy Buk – Kalwy i Buk w których stwierdzono III klasę czystości.

W 2014 r. WIOŚ prowadziła badania wód podziemnych w obszarach szczególnie narażonych na zanieczyszczenia związkami azotu pochodzenia rolniczego, w tym w OSN w zlewni Olszynki, Racockiego Rowu i Żydowskiego Rowu oraz OSN w zleni Kanału Mosińskiego i Kanału Książ. W 2018 r. na obszarach tych stwierdzono występowanie wód niewrażliwych na zanieczyszczenie azotanami pochodzenia rolniczego we wszystkich punktach.

Stan i zagrożenia powierzchniowych

Główne ciekі odwadniające obszar gminy Stęszew, w tym analizowany obszar to Samica Stęszewska i Kanał Mosiński. W poniższej tabeli znajdują się wyniki z przeprowadzonych badań w 2013 i 2015 roku.

Tabela 2 Wyniki i klasyfikacja wskaźników jakości powierzchniowych wód powierzchniowych dla JCW położonych na terenie gminy Stęszew

Nazwa jednolitej część wód [europejski kod JCW]	Nazwa punktu pom. kontroln.	Rok	Klasa elementów biologicznych	Klasa elementów hydro-morfologicznych	Klasa elementów fizykochemicznych	Stan chemiczny
Samica Stęszewska naturalna część wód	Krosinko	2013	II	II	II	Stan dobry
		2015	-	-	II	stan dobry
		2017	-	-	-	Stan poniżej dobrego
Kanał Mosiński od Kanału Przysieka	Głuchowo	2013	III	II	potencjał poniżej dobrego	stan dobry

Stara do Żydowskiego Rowu		2015	-	-	-	-
		2017	-	-	-	Stan poniżej dobrego
Kanał Mosiński od Żydowskiego Rowu do ujścia	Szamotuly	2013	III	II	potencjał poniżej dobrego	stan dobry
		2015	II	-	-	stan dobry
		2017	-	-	-	-

Źródło: WIOŚ Poznań 2019 r.

Stan i zagrożenia powietrza atmosferycznego

O stanie powietrza decyduje wielkość i przestrzenny rozkład emisji ze wszystkich źródeł, z uwzględnieniem przepływów transgranicznych i przemian fizykochemicznych zachodzących w atmosferze.

Zgodnie ze strefami określonymi w rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza (Dz. U. z 2012 poz. 914) gmina Stęszew położona jest w strefie wielkopolskiej. Pełna ocena stanu czystości obejmuje następujące zanieczyszczenia: dwutlenek azotu, dwutlenek siarki, benzen, ołów, arsen, nikiel, kadm, benzo(a)piren, pył PM10, pył PM2,5, ozon i tlenek węgla.

W roku 2018 dla obszaru województwa wielkopolskiego przeprowadzono roczną ocenę jakości powietrza atmosferycznego dotyczącą roku 2017.

W wyniku oceny:

- pod kątem ochrony roślin strefę wielkopolską – dla ozonu, SO₂ i NO_x – zaliczono do klasy A.
- pod kątem ochrony zdrowia sklasyfikowano:
 - dla dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, ołowiu, benzenu, tlenku węgla oraz kadmu, arsenu, niklu – wszystkie strefy w klasie A;
 - dla pyłu PM2,5 – strefę wielkopolską w klasie C;
 - dla pyłu PM10 – strefę wielkopolską w klasie C;
 - dla benzo(a)pirenu – wszystkie strefy w klasie C;
 - dla ozonu – wszystkie strefy w klasie A;

W ramach oceny wykonano również dodatkową klasyfikację wyznaczając:

- dla pyłu PM2,5, dla wszystkich stref, klasę C1 informującą o przekroczeniu poziomu dopuszczalnego 20 µg/m³, który należy dotrzymać od roku 2020.
- dla ozonu klasę D2 w odniesieniu do celu długoterminowego, dla wszystkich stref zarówno pod kątem ochrony zdrowia jak i ochrony roślin.

Termin osiągnięcia poziomu celu długoterminowego określono na rok 2020. 3. Należy podkreślić, że stężenia pyłu PM10 wykazują wyraźną zmienność sezonową – przekroczenia dotyczą tylko sezonu zimnego (grzewczego). Zaliczenie strefy do klasy C dla danego zanieczyszczenia oznacza konieczność wyznaczenia obszarów przekroczeń i zakwalifikowanie strefy do opracowania programów ochrony powietrza.

Oddziaływanie w zakresie hałasu

Podstawą określenia dopuszczalnej wartości poziomu równoważnego hałasu jest

przyporządkowanie danego terenu do określonej kategorii, o wyborze której decyduje sposób zagospodarowania. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu określa Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tekst jednolity Dz. U. z 2014 r. poz. 112).

Tabela 3 Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne, wyrażone wskaźnikami LAeq D i LAeq N, które to wskaźniki mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska, w odniesieniu do jednej doby

L.p.	Przeznaczenie terenu	Dopuszczalny poziom hałasu [db]			
		Drogi lub linie kolejowe ¹		Pozostałe obiekty i grupy źródeł hałasu	
		LAeq D przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	LAeq N przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	LAeq D przedział czasu odniesienia równy 8 najkorz. godzinom dnia kolejno po sobie następującym	LAeq N przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy
1	a. Strefa ochronna „A” uzdrowiska b. tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
2	a. tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej b. tereny związane ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży ² c. tereny domów opieki społecznej d. tereny szpitali w miastach	61	56	50	40
3	a. tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b. tereny zabudowy zagrodowej c. tereny rekreacyjno-wypoczynkowe ² d. tereny mieszkaniowo-usługowe	65	56	55	45
4	Tereny w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców ³	68	60	55	45

1) Wartości określone dla dróg i linii kolejowych stosuje się także dla torowisk tramwajowych poza pasem drogowym i kolei liniowych.

2) W przypadku niewykorzystywania tych terenów, zgodnie z ich funkcją, w porze, nocy, nie obowiązuje na nich dopuszczalny poziom hałasu w porze nocy.

3) Strefie śródmiejska miast powyżej 100 tys. mieszkańców to teren zwartej zabudowy mieszkaniowej z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych. W przypadku miast, w których występują dzielnice o liczbie mieszkańców powyżej 100 tys., można wyznaczyć w tych dzielnicach strefę śródmiejską, jeżeli charakteryzuje się ona zwartą zabudową mieszkaniową z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych.

Źródło: Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112).

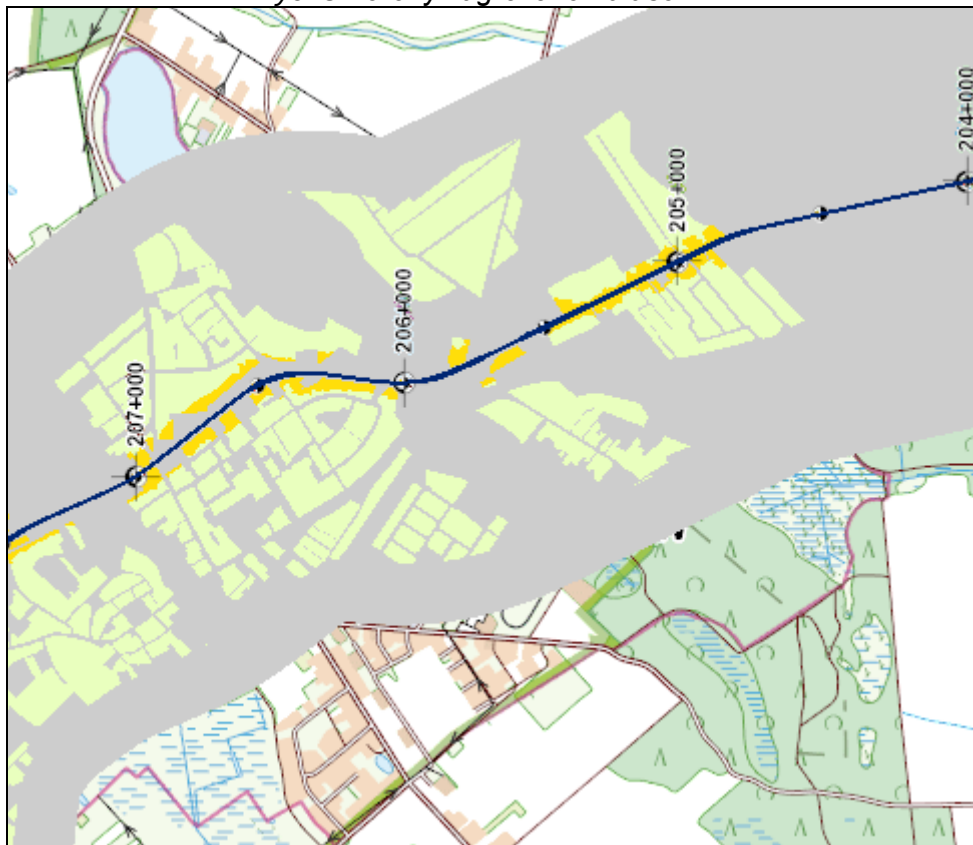
Zgodnie z nowelizacją ustawy Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2019 r. poz. 1396 z późn. zm.) – art. 73 „W miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz w decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu uwzględnia się w szczególności ograniczenia wynikające z strategicznych map hałasu”, na podstawie których dokonuje się oceny stanu akustycznego środowiska. Na dzień opracowania prognozy brak dostępnych danych dotyczących stanu akustycznego środowiska opracowanych na podstawie nowych przepisów. Stąd na potrzeby przedmiotowej oceny odniesiono się do wcześniej obowiązujących przepisów.

Na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799 ze zm.) Wojewódzkie Inspektoraty Ochrony Środowiska dokonywały oceny klimatu akustycznego na terenach miast o liczbie mieszkańców poniżej 100 tysięcy oraz na terenach położonych przy drogach o natężeniu ruchu poniżej 3 milionów pojazdów w ciągu roku (8200 pojazdów w ciągu doby). Dla pozostałych obszarów istniał obowiązek wykonywania map akustycznych, przy czym:

- dla miast powyżej 100 tysięcy mieszkańców obowiązek wykonania map spoczywał na prezydentach tych miast,
- dla dróg o natężeniu ruchu powyżej 3 milionów pojazdów w ciągu roku obowiązek wykonania map spoczywał na zarządcach danych odcinków dróg. Kwalifikacja odcinków dróg do wykonania mapy akustycznej przeprowadzona została na podstawie wyników generalnego pomiaru ruchu.

Przez teren gminy przebiega droga krajowa nr 32. Nie została ona ujęta w programie ochrony przed hałasem opracowywanym przez Sejmik Województwa Wielkopolskiego. Dla odcinka drogi krajowej nr 5 opracowana została mapa akustyczna na podstawie wyników GPR z 2015r, zgodnie z którą analizowany teren leży poza zasięgiem oddziaływania drogi i nie został zakwalifikowany jako teren zagrożony hałasem.

Ryc. 8 Tereny zagrożone hałasem

Źródło: https://mapy.geoportal.gov.pl/imap/lmgp_2.html?gpmmap=gp0 GDDKIA12.2019 r.

Zgodnie z ustawą Prawo ochrony środowiska, w celu wykonania akustycznego programu ochrony środowiska przed hałasem dla obszarów otaczających odcinki linii kolejowych na terenie województwa pomorskiego, po których przejeżdża ponad 30 000 pociągów rocznie. Linia kolejowa nr 357 nie została objęta tym programem.

Część terenu gminy została objęta granicami uchylonego postanowieniem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 6.10.2010 sygn. Akt II OSK 548/09 obszaru ograniczonego użytkowania lotniska wojskowego w Poznaniu — Krzesinach wchodzącego w skład 31 Bazy Lotnictwa Taktycznego. Tereny te (tzn. północna część obrębu Trzebaw i obrębu miasta Stęszew oraz południowa część obrębu Dębienko i obrębu Krąplewo). Oddziaływanie to nie obejmuje terenu objętego projektem planu.

Promieniowanie elektromagnetyczne

W ramach Państwowego Monitoringu Środowiska przeprowadzana jest także ocena poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku, wykonywana w cyklu trzyletnim. Podobnie jak w latach ubiegłych podczas badań przeprowadzonych w 2018 roku w żadnym z punktów pomiarowych na terenie województwa wielkopolskiego nie stwierdzono przekroczenia poziomu dopuszczalnego (7 V/m dla zakresu częstotliwości od 3 MHz do 300 GHz). Najwyższy zmierzony poziom składowej elektrycznej pola wyniósł 1,34 V/m (Poznań – punkt nr 11). W porównaniu z badaniami prowadzonymi w tych samych punktach pomiarowych w roku 2012 i 2015 nie zanotowano istotnych zmian poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku. Mierzone wartości są znacznie niższe od poziomów dopuszczalnych.

3. Stan środowiska analizowanego obszaru oraz potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu.

Analizowany obszar położony jest we wschodniej części miasta Stęszewa w rejonie ulicy Trzebawskiej, w bezpośrednim sąsiedztwie Wielkopolskiego Parku Narodowego, na terenie jego otuliny oraz częściowo w granicach obszaru specjalnej ochrony ptaków w sieci Natura 2000 „Ostoja Rogalińska” PLB 300017 i w granicach obszaru w sieci Natura 2000 mającego znaczenie dla Wspólnoty „Ostoja Wielkopolska” PLB 300010 – w pasie terenu o szerokości około 1,5m wzdłuż pn-wsch granicy terenu na odcinku graniczącym z lasem.

Zadania ochronne na lata 2018 – 2019 dla Parku określa Zarządzenie Ministra Środowiska z dnia 8 stycznia 2018 r. w sprawie zadań ochronnych dla Wielkopolskiego Parku Narodowego. W zarządzeniu określone zostały zagrożenia zewnętrzne dla celów ochrony WPN-u m.in. presja urbanizacji na tereny otuliny Parku. Jako działania mające na celu eliminację zagrożeń wskazano starania o lokalizowanie nowej zabudowy w odległości minimum 30 m od granicy Parku i 20 m od cieków i zbiorników wodnych na obszarach nieposiadających miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Kolejnym zagrożeniem jest presja obcych gatunków roślin i zwierząt na teren Parku. Tutaj działania ochronne związane są z preferowaną w otulinie hodowlą roślin i zwierząt rodzimych. Ograniczenie zagrożeń związanych z presją turystyczną na tereny Parku związane jest z ukierunkowaniem ruchu turystycznego, poprzez budowę, modernizację i konserwację infrastruktury technicznej. Działania na rzecz minimalizacji zanieczyszczenia wód dotyczą rozbudowy systemów oczyszczania ścieków, kanalizowania wsi i zaopatrzenia w wodę, podczyszczania wód opadowych. Działania związane z ograniczeniem zanieczyszczenia powietrza obejmują modernizację systemów ogrzewania na wykorzystujące bardziej przyjazne dla środowiska nośniki energii, w szczególności odnawialne jej źródła. Działania ograniczające zanieczyszczenie powierzchni ziemi to nadzór nad zbiórką, segregacją i wywozem odpadów stałych.

Teren użytkowany jest rolniczo jako grunty orne. Na obrzeżach działki występuje roślinność segetalna i ruderalna o niskiej wartości przyrodniczej. Ze względu na niewielką powierzchnię działki i jej rolniczy charakter nie stwierdzono na obszarze występowania gatunków zwierząt. Na obszarze nie występują gatunki i siedliska roślin, grzybów i zwierząt objętych ochroną gatunkową, a także gatunki zagrożone wyginięciem lub rzadkie. Na analizowanej działce oraz w bezpośrednim sąsiedztwie nie znajdują się siedliska gatunków będących przedmiotem ochrony obszaru specjalnej ochrony ptaków Ostoja Rogalińska PLB300017 ani siedliska przyrodnicze oraz siedliska gatunków będących przedmiotem ochrony obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Ostoja Wielkopolska PLH300010. Najbliżej zlokalizowanym siedliskiem przyrodniczym jest 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*) i olsy źródliskowe, oddalone o ok. 170 m. Na terenie objętym projektem zlokalizowane jest stanowisko archeologiczne ujęte w ewidencji zabytków pod nr AZP 55-25/75, które stanowi pozostałości historycznego osadnictwa, które podlegają ochronie i opiece konserwatorskiej bez względu na stan zachowania, na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. z 2020 r. poz. 282 ze zm.). Przez teren nie przebiegają żadne linie infrastruktury technicznej. Obszar objęty planem aktualnie cechuje topoklimat przeciętny: jest to obszar płaski o spadku terenu do 5%, średnich warunkach usłonecznienia, temperatury powietrza, dobrych warunkach

wilgotnościowych i bardzo dobrych warunkach kontrastów temperaturowych i wilgotności względnej powietrza oraz stosunkowo dobrych uwarunkowaniach sanitarnych powietrza. Położone w sąsiedztwie tereny leśne Wielkopolskiego Parku Narodowego cechuje topoklimat o właściwościach regenerujących. Charakterystyczny jest dla terenów porośniętych lasem, posiada stabilne warunki termiczne o osłabionej solarności, podwyższoną wilgotność względną powietrza, wyciszenie areometryczne, dłuższy okres zalegania pokrywy śnieżnej i dobre warunki sanitarne powietrza, cechuje się silnymi właściwościami bakteriobójczymi (olejki eteryczne). Obszar leży poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią. Analizowany teren położony jest w zasięgu JCWPd nr 60 oraz GZWP nr 144 Dolina Kopalna Wielkopolska. Stan wód podziemnych na obszarze jest dobry. Obszar leży w zasięgu JCWP Samica Stęszewska której stan oceniono jako zły. Grunty znajdujące się na terenach objętych projektem planu zlokalizowane są poza obszarami naturalnych zagrożeń geologicznych. Nie zostały one ujęte w „Aktualizacji rejestru terenów potencjalnie zagrożonych ruchami masowymi ziemi na terenie powiatu poznańskiego” opracowanej w grudniu 2012 r., w której wskazano tereny potencjalnie zagrożone ruchami masowymi lub osuwiska. Poza granicami działki o nr ewid. 1681, wzdłuż jeziora Lipno, zlokalizowany jest teren zagrożony osuwaniem się mas ziemnych o nr 30-21-144-T24 oraz osuwisko nr 30-21-144-Os9. Na terenie objętym projektem planu nie występują złoża kopalin o zasobach ustalonych w dokumentacjach przyjętych lub zatwierdzonych przez Starostę Poznańskiego.

Analizowany obszar nie jest wyposażony w infrastrukturę techniczną, ale ze względu na położenie w granicach administracyjnych miasta Stęszew dostęp do sieci jest stosunkowo łatwy do uzyskania. Podobnie teren może zostać objęty gminnym systemem gospodarowania odpadami. Analizowany teren położony jest poza zasięgiem oddziaływania głównych dróg i istniejącej linii kolejowej. Na obszarze i w sąsiedztwie nie występują źródła promieniowania elektromagnetycznego: stacje telefonii komórkowej i linie elektroenergetyczne wysokich i średnich napięć.

Ryc. 9 Użytkowanie i zagospodarowanie analizowanego terenu

Źródło: <http://steszew/e-mapa.pl>

Tabela 4 Użytkowanie analizowanego terenu

	
Widok na obszar objęty zmianą planem w kierunku WPN-u	Widok na zabudowę zlokalizowaną na terenach tereny sąsiednich

Camping nad Jeziorem Lipno

Camping nad Jeziorem Lipno

Źródło: zdjęcia własne 2017 r.

Ryc. 10 Położenie obszaru w stosunku do obszarów NATURA 2000

Źródło: <http://geoserwis.gdos.pl>, 12.2019 r.

W przypadku braku realizacji ustaleń projektowanego dokumentu analizowany obszar może pozostać w dotychczasowym użytkowaniu rolniczym. Na obszarze nie obowiązuje plan miejscowy, a więc istnieje potencjalna możliwość wprowadzania na te tereny nowej zabudowy m.in. mieszkaniowej lub produkcyjnej w nawiązaniu do zabudowy istniejącej. Wobec faktu dość chaotycznego charakteru procedury wydawania decyzji o warunkach zabudowy oraz faktu, że decyzja o warunkach zabudowy odnosi się do zabudowy zlokalizowanej w sąsiedztwie nie musi natomiast uwzględniać ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, w przypadku braku realizacji planu, który nie może być sprzeczny z ustaleniami studium, istnieje realne zagrożenie degradacji tego terenu w szczególności w zakresie braku obsługi komunikacyjnej oraz przemieszczania funkcji, co generować może konflikty

środowiskowe. Również pozostawienie w użytkowaniu rolniczym, przy zwiększeniu intensywności użytkowania rolniczego, w tym nawożenia, może negatywnie wpłynąć, w szczególności na stan wód powierzchniowych i podziemnych. Zaprzeszanie użytkowania rolniczego jako grunty orne doprowadziłoby do naturalnej sukcesji roślinnej i stworzenia strefy buforowej – przejściowej dla terenów Wielkopolskiego Parku Narodowego.

4. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie.

Niniejsza prognoza nie przedstawia rozwiązań alternatywnych, gdyż przedmiotem opracowania projektu planu a wcześniej zmiany studium była analiza możliwości wprowadzenia na przedmiotowe tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej oraz określenie warunków zagospodarowania terenu pod tym kątem i określenie parametrów wprowadzanej zabudowy. Zgodnie z obowiązującymi przepisami gmina samodzielnie gospodarując przestrzenią, nie może czynić tego dowolnie. Przysługujące jej władztwo doznaje ograniczeń wynikających z konstytucyjnie chronionego prawa własności (art. 21 Konstytucji). Zgodnie z przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w toku procedury planistycznej organy gminy rozważają wszystkie wchodzące w grę interesy, a sytuacje konfliktowe rozstrzygane są zgodnie z obowiązującym prawem. Projekt planu opracowywany jest przy udziale organów rządowych i samorządowych, które zgodnie ze swoimi kompetencjami opiniują lub uzgadniają ustalenia projektu. Ponadto ustalenia projektu planu nie mogą pozostawać w sprzeczności z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Studium jako dokument określający politykę przestrzenną gminy wskazuje kierunki rozwoju dla poszczególnych terenów z uwzględnieniem wszystkich uwarunkowań. Tak więc stwierdzić można, że już na etapie opracowywania studium rozważane są alternatywne kierunki zagospodarowania, a plany miejscowe jedynie doprecyzowują i uszczegóławiają parametry zabudowy i zagospodarowania terenu. Ustawa przewiduje również udział społeczeństwa poprzez możliwość składania wniosków lub uwag do projektu. Tak więc ostateczna wersja projektu planu stanowi kompromis pomiędzy interesem osób prywatnych oraz uwarunkowaniami przyrodniczymi i społeczno-gospodarczymi, które reprezentowane są przez organy rządowe i samorządowe.

5. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy o ochronie przyrody

Przeprowadzona analiza uwarunkowań środowiska przyrodniczego pozwala na sformułowanie pozostałych głównych problemów:

1. Uwzględnienie wymogów wynikających z sąsiedztwa Wielkopolskiego Parku Narodowego oraz obszarów NATURA 2000 oraz położenia obszaru objętego planem na terenie otuliny Parku.
2. Uwzględnienie celów środowiskowych wyznaczonych dla JCWPd w szczególności zastosowanie technologii zabezpieczających ochronę powierzchni ziemi i wód podziemnych;
3. Uwzględnienie ograniczeń wynikających z położenia w zasięgu GZWP nr 144;
4. Stan powietrza atmosferycznego – uwzględnienie wskazań programów ochrony powietrza.

6. Przewidywane znaczące oddziaływanie - ocena skutków realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska

W zakresie oddziaływania na istniejące formy ochrony, w szczególności w zakresie celów i przedmiotu ochrony dla których powołano obszary Natura 2000 oraz ich integralność.

Zgodnie z art. 33 ustawy o ochronie przyrody, na obszarze Natura 2000 zabrania się podejmowania działań mogących znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym w szczególności mogących:

- pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000,
- wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000,
- pogorszyć integralność obszaru Natura 2000 i jego powiązań z innymi obszarami.

Pozwolenie na realizację zagospodarowania lub przedsięwzięcia mogącego znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony istniejących lub zgłoszonych obszarów Natura 2000 może zostać wydane wyłącznie w przypadku zaistnienia koniecznych wymogów nadrzędnego interesu publicznego, czyli:

- zapewnienia ochrony zdrowia i życia ludzi,
- zapewnienia bezpieczeństwa powszechnego (np. budowa infrastruktury wojskowej, ochrona przed powodzią),
- uzyskania korzystnych następstw o pierwszorzędym znaczeniu dla środowiska przyrodniczego (np. budowa oczyszczalni ścieków).

Przedmiotowy teren znajduje się w granicach administracyjnych miasta Stęszewa poza obszarem Wielkopolskiego Parku Narodowego, na terenie jego otuliny oraz częściowo w zasięgu terenów objętymi ochroną w ramach sieci NATURA 2000 (pas o szerokości około 1,5 m).

Zagrożenia dla przyrody ostoji stanowi bliskość Poznania i jego przemysłu, eutrofizacja wód, oraz silna presja turystyczna i rekreacyjna, lokalizowanie elektrowni wiatrowych, penetrację siedlisk, zmianę stosunków wodnych, zanieczyszczenie wód, zasypywanie starorzeczy, wycinanie lasów łągowych. Problemem jest również zalesianie łąk, pastwisk oraz torfowisk i bagien, wyrąb drzew, a także usuwanie martwego drewna z lasu. Ponadto problemem jest silnie rozwinięte w granicach Parku budownictwo, lokalizacja i eksploatacja składowisk odpadów komunalnych i niekomunalnych, miejsca zrzutów ścieków i hałas. Do zagrożeń zaliczono m.in. zabudowę rozproszoną, turystykę pieszą, jazdę konną i jazdę na pojazdach niezmotoryzowanych, nawożenie(nawozy sztuczne), zarzucenie pasterstwa, brak wypasu, zanieczyszczenie powietrza, infrastrukturę sportową i rekreacyjną, sporty i różne formy czynnego wypoczynku uprawiane w plenerze, międzygatunkowe interakcje, wśród roślin.

W celu ochrony najcenniejszych zasobów przyrodniczych zagospodarowanie terenu realizowane będzie poza obszarami ochrony siedliskowej i gatunkowej NATURA 2000. Zgodnie z §3 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839) do przedsięwzięć potencjalnie znacząco oddziałujących na środowisko zaliczona została zabudowa mieszkaniowa wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą objęta ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo miejscowego planu odbudowy, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż: – 2 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony

przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy. Powierzchnia analizowanego terenu wynosi około 2,76 ha, a na cele lokalizacji zabudowy przeznaczono 1,75 ha. Powierzchnia zabudowy obejmuje całą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia w wyniku realizacji przedsięwzięcia. Zatem zalicza się do niej m.in. powierzchnie parkingów, dróg dojazdowych, chodników, placów budowy, placów składowych, podjazdów, inne powierzchnie utwardzone czy płaty roślinności, które zostaną usunięte, a teren urządzonej zgodnie z wolą inwestora np.: poprzez wprowadzenie zieleni urządzonej. Zaliczenie inwestycji do przedsięwzięć potencjalnie znacząco oddziałujących na środowisko możliwe będzie na etapie opracowania szczegółowego projektu. Rzeczywiste oddziaływanie przeanalizowane może zostać w trakcie prowadzenia procedury środowiskowej i opracowywania raportu w zakresie celów i przedmiotu ochrony obszarów NATURA 2000 i zależne będzie od przyjętych rozwiązań, w szczególności intensywności zabudowy i rozwiązań gospodarki wodno-ściekowej i grzewczej. Ze względu na zakres inwestycji i położenie na terenie miasta Stęszew nie przewiduje się znacząco negatywnego oddziaływania na cele i przedmiot ochrony obszarów chronionych.

Również zgodnie ze stanowiskiem Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Poznaniu na podstawie dokumentacji pn. „Opracowanie projektu planu ochrony dla Wielkopolskiego Parku Narodowego „POIS.05.03.00-00-271/10-00 ustalono, że na przedmiotowej działce oraz w bezpośrednim sąsiedztwie nie znajdują się siedliska gatunków będących przedmiotem ochrony obszaru specjalnej ochrony ptaków Ostoja Rogalińska PLB300017 ani siedliska przyrodnicze oraz siedliska gatunków będących przedmiotem ochrony obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Ostoja Wielkopolska PLH300010. Biorąc powyższe pod uwagę oraz uwzględniając pozostawienie pasa znajdującego się w obszarze Natura 2000 nieużytkowanego, przeznaczonego pod zieleń izolacyjną, stwierdzono, że ustalenia projektu planu nie będą znacząco negatywnie wpływały na cele i przedmiot ochrony obszaru specjalnej ochrony ptaków Ostoja Rogalińska PLB 300017 oraz jego integralność i spójność sieci. Nie będą również znacząco negatywnie wpływały na cele i przedmiot ochrony obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Ostoja Wielkopolska PLH300010 oraz jego integralność i spójność sieci.

W zakresie oddziaływania na bioróżnorodność

Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody określa, iż w dokumentach planistycznych muszą być uwzględnione cele ochrony przyrody. Wśród nich do najbardziej istotnych należą:

- utrzymanie procesów ekologicznych i stabilności ekosystemów,
- zachowanie różnorodności biologicznej,
- zapewnienie ciągłości istnienia gatunków roślin, zwierząt i grzybów, wraz z ich siedliskami, przez ich utrzymywanie lub przywracanie do właściwego stanu ochrony,
- ochrona walorów krajobrazowych, zieleni oraz zadrzewień.

Analizowany obszar to tereny intensywnie użytkowane rolniczo. Ze względu na rolnicze użytkowanie terenu i stan roślinności walor przyrodniczy roślinności jest bardzo niski. Na analizowanym terenie nie występują zadrzewienia ani zakrzewienia.

Ze względu na wskazania planu zadań ochronnych dla WPN-u i jego otuliny, zaleca się, aby przy zagospodarowaniu zieleni terenów powierzchni biologicznie czynnej wprowadzać gatunki rodzime, zgodne z siedliskiem, z wykluczeniem gatunków obcych, w szczególności określonych

w rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie listy roślin i zwierząt gatunków obcych, które w przypadku uwolnienia do środowiska przyrodniczego mogą zagrozić gatunkom rodzimym lub siedliskom przyrodniczym. Zaleca się również, aby w przypadku wprowadzania zieleni izolacyjnej wprowadzać ją trójwarstwowo.

Na obszarze nie występują stanowiska roślin, zwierząt i grzybów objętych ochroną gatunkową. Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na zwierzęta i roślinność, gdyż analizowany teren położony jest poza głównymi korytarzami ekologicznymi zapewniającymi łączność WPN-u z terenami zewnętrznymi. Ze względu na sąsiedztwo terenów chronionych na obszarze tym mogą pojawiać się zwierzęta objęte ochroną gatunkową, jednakże zmiana przeznaczenia tego terenu na cele mieszkaniowe nie będzie miała znaczącego wpływu na liczebność ich populacji i cele ochrony. W związku z powyższym w tym zakresie nie proponuje się działań kompensacyjnych.

W projekcie planu w celu zmniejszenia negatywnego oddziaływania na tereny najcenniejsze przyrodniczo wprowadzono nakaz realizacji pasa zieleni urządzonej od granicy WPN-u o szerokości min. 35 m, zgodnie z wcześniejszymi zaleceniami prognozy oraz uzgodnieniem Dyrektora WPN. Dodatkowo w wyniku uzgodnienia z WPN-em projekt planu wprowadza nakaz realizacji min. 30% powierzchni dachów jako dachy zielone z roślinami tworzącymi łąki kwietne, przy czym powierzchni tej nie wlicza się w ustaloną w planie powierzchnię biologicznie czynną. Wprowadzenie zieleni zapewni ochronę terenów najcenniejszych przyrodniczo i stworzenie strefy buforowej pomiędzy terenami zurbanizowanymi i obszarami objętymi ochroną prawną, co zgodne jest z kierunkami rozwoju Metropolii Poznań. W pasie zieleni urządzonej obowiązuje zakaz zabudowy, lokalizacji miejsc postojowych oraz utwardzenia terenu, z wyjątkiem utwardzenia przejść pieszych oraz z dopuszczeniem lokalizacji podziemnej. Kolejnym elementem mającym na celu ograniczenie ekspansji nowych mieszkańców na tereny Parku i zabezpieczenie przed ich niekontrolowanym ruchem na przyległych ekosystemach leśnych jest ustalony w planie obowiązek realizacji trwałego ogrodzenia pomiędzy granicą Wielkopolskiego Parku Narodowego, a terenem zieleni urządzonej (ZP), ogrodzenia wpłynie na ograniczenie możliwości wtargnięcia dzikich zwierząt na posesje. Obecność dzikich zwierząt jest wynikiem następstw ekspansji człowieka na tereny przyległe do obszarów, które są ich naturalnym siedliskiem.

W zakresie oddziaływania na powierzchnię ziemi i gleby i krajobraz

Zmiany powierzchni ziemi zachodzić będą podczas prac ziemnych związanych z realizacją zabudowy oraz budową lub uzupełnieniem infrastruktury technicznej. Zmniejszeniu ulegnie powierzchnia niezagospodarowana, wytworzą się grunty antropogeniczne. Dla nowo projektowanej zabudowy projekt planu określa zalecany wskaźnik powierzchni terenu biologicznie czynnego na poziomie 30%. Obszar nie jest ujęty w rejestrze terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz terenów na których te ruchy występują.

Z uwagi na powierzchnię analizowanego terenu, ograniczenie wysokości wprowadzanej zabudowy do 3 kondygnacji(lecz nie więcej niż 10 m) oraz charakter wprowadzanej zabudowy wpływ realizacji założeń projektu planu na krajobraz będzie odczuwalny. Otwarte tereny rolnicze zostaną zabudowane zabudową mieszkaniową o charakterze miejskim. Oddziaływanie na krajobraz polegało będzie na zmianie krajobrazu terenów otwartych – rolniczych na krajobraz

zurbanizowany. Ocena oddziaływania inwestycji na krajobraz jest to wskazanie wpływu nowych obiektów pojawiających się w przestrzeni na istniejący krajobraz przyrodniczy lub kulturowy. Waloryzacja krajobrazu stanowi ocenę danego wnętrza krajobrazowego, czy widokowego (widocznych elementów otoczenia) pod względem walorów estetycznych. Ocena ta jest niezobiektywizowana – uzależniona faktycznie od subiektywnego odbioru przestrzeni przez konkretnego obserwatora. Również ze względu na brak audytu krajobrazowego opracowanego dla województwa wielkopolskiego brak identyfikacji krajobrazów, ustalenia lokalizacji tzw. krajobrazów priorytetowych, wskazania zagrożeń dla możliwości zachowania wartości krajobrazów priorytetowych i wartości krajobrazów w obrębie istniejących form ochrony przyrody oraz parków kulturowych. Nie ma także rekomendacji i wniosków mających przysłużyć się ich ochronie. W przedmiotowym projekcie planu działaniem minimalizującym jest wprowadzenie pasa zieleni urządzonej o szerokości 30 m od granicy WPN-u. Wprowadzane inwestycje mają swoje uzasadnienie w lokalizacji w granicy administracyjnej miasta Stęszewa, w sąsiedztwie istniejącej zabudowy. Subiektywizm oceny oraz brak jednoznacznej metody oceny poszczególnych elementów składowych krajobrazu sprawiają, iż waloryzacja krajobrazowa jest trudnym do przeprowadzenia procesem. Ocenia się, że ze względu na skalę inwestycji i położenie w granicach administracyjnych miasta oddziaływanie na krajobraz nie będzie jednoznacznie negatywne.

W zakresie oddziaływania na wody podziemne i powierzchniowe

Ze względu na położenie w granicach administracyjnych Stęszewa nie przewiduje się negatywnych skutków realizacji ustaleń projektu planu w zakresie rozwiązań wodno-ściekowych na wody powierzchniowe i podziemne. Ustalenia planu wskazują na planowane podłączenie przedmiotowego obszaru do rozbudowywanej sieci kanalizacyjnej z odprowadzeniem do oczyszczalni ścieków.

Obszar położony jest w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 144 Wielkopolska Dolina Kopalna. Przy lokalizacji inwestycji należy uwzględnić wymogi ochrony wód. Ze względu na zakres zmian, dostosowanie projektu do obowiązujących przepisów oraz uwzględnienie na etapie analiz ustaleń gminnych programów z zakresu rozwoju infrastruktury, wszelkie ingerencje w środowisko gruntowo-wodne dla potrzeb lokalizacji obiektów budowlanych i budowli winny być prowadzone w oparciu o ustalenia zawarte w przepisach odrębnych. Nie przewiduje się znaczącego oddziaływania na wody powierzchniowe i podziemne oraz zagrożenia dla ustanowionych dla wód powierzchniowych i podziemnych celów środowiskowych, gdyż wprowadzana zabudowa stanowi jedynie uzupełnienie istniejącego układu urbanistycznego wskazanego w obowiązującym studium i docelowo podłączona ona zostanie do miejskich systemów odprowadzania ścieków i zagospodarowywania odpadów. Ustalenia projektu planu dopuszczają realizację jednej kondygnacji podziemnej. W związku z położeniem analizowanego terenu na styku dwóch form młodogłacialnych wysoczyzny morenowej i obniżenia rynnowego szczegółowe oddziaływanie kondygnacji podziemnej na wody podziemne, w szczególności 1 poziom wód gruntowych będzie możliwe po przeprowadzeniu szczegółowych badań geotechnicznych. Zgodnie z mapą hydrograficzną 1:50 000 opracowana dla tego obszaru pierwszy poziom wód podziemnych zalega na głębokości 2-5 m, a więc nie

przewiduje się znacząco negatywnego oddziaływania na wody podziemne w wyniku realizacji 1 kondygnacji podziemnej.

Ocenia się, że przedmiotowe zapisy są wystarczające dla ochrony wód powierzchniowych i podziemnych i nie wpłyną negatywnie na cele środowiskowe wyznaczone dla Jednolitych Części Wód Płynących. Istotne jest prowadzenie dalszych działań kontrolnych, w celu sprawdzenia, czy inwestorzy prawidłowo realizują swoje obowiązki wynikające z obowiązujących przepisów m.in. planowego i interwencyjnego monitoringu prowadzonego przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska.

W zakresie oddziaływania na ludzi w tym na klimat akustyczny

Ze względu na położenie poza głównymi szlakami komunikacji kolejowej i drogowej nie przewiduje się, aby ustalenia projektu planu, przy spełnieniu wszystkich procedur wynikających z przepisów, znacząco negatywnie wpłynęły na zdrowie ludzi. Ze względu na planowane funkcje: mieszkaniową i zieleni urządzonej oraz zieleni izolacyjnej, nie przewiduje się negatywnego oddziaływania w zakresie hałasu na istniejące i projektowane tereny ochrony akustycznej położone w sąsiedztwie.

Projekt planu wskazuje, że dla terenu dla którego wskazano przeznaczenie pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną z usługami dopuszczalny poziom hałasu w środowisku należy przyjąć odpowiednio jak dla terenów zabudowy mieszkaniowo-usługowej. Jest on analogiczny jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego, a więc jest zgodne ze studium.

Wzrost emisji hałasu może być odczuwany w fazie realizacji inwestycji. Wraz z rozpoczęciem działalności, inwestor jest zobligowany do dołożenia wszelkich starań, aby nie powodowała ona przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu oraz nie oddziaływała negatywnie poza teren, do którego inwestor posiada tytuł prawny.

Część terenu gminy została objęta granicami uchylonego postanowieniem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 6.10.2010 sygn. Akt II OSK 548/09 obszaru ograniczonego użytkowania lotniska wojskowego w Poznaniu — Krzesinach wchodzącego w skład 31 Bazy Lotnictwa Taktycznego. Tereny te (tzn. północna część obrębu Trzebaw i obrębu miasta Stęszew oraz południowa część obrębu Dębienko i obrębu Krąplewo). Oddziaływanie to nie obejmuje terenu objętego przedmiotowym planem.

Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania w zakresie promieniowania elektromagnetycznego na analizowanym obszarze ze względu na brak na obszarze i w jego sąsiedztwie przesyłowych sieci infrastruktury technicznej.

W zakresie oddziaływania na powietrze atmosferyczne, topoklimat i klimat

W zakresie czystości powietrza należy stosować wskazania obowiązującego programu ochrony powietrza oraz planu gospodarki niskoemisyjnej dla gminy Stęszew. Ustalenia projektu planu oraz ustalenia studium w zakresie ochrony powietrza atmosferycznego obejmują zapisy dotyczące zaopatrzenia w ciepło z indywidualnych źródeł energii przy zastosowaniu ekologicznych paliw, które charakteryzują się niskimi wskaźnikami emisyjnym ze względu na fakt, że to niska emisja jest czynnikiem mającym największy wpływ na zanieczyszczenie powietrza.

Tereny zabudowane cechują niekorzystne warunki solarne, zwiększona amplituda temperatur oraz utrudnione przewietrzanie, a ponadto krótszy okres zalegania pokrywy śnieżnej. Na niekorzystne warunki wpływa przede wszystkim ograniczona wymiana powietrza, zwłaszcza przy braku sąsiedztwa terenów dynamizujących tę wymianę oraz zwiększona liczba jąder kondensacji. W analizowanym przypadku strefa zurbanizowana położona jest w sąsiedztwie terenów leśnych WPN-u oraz terenów charakteryzujących się znacznym udziałem terenów otwartych, użytkowanych rolniczo, terenów jezior i lasów. Ich udział wpływa łagodząco na topoklimat terenów zurbanizowanych Stęszewa.

Obecne tendencje zmian klimatu Polski wskazują na wzrost ocieplenia się klimatu, zwiększenie niedoborów wody oraz wzrost występowania groźnych zjawisk pogodowych. Długofalowe ocieplanie klimatu natomiast prowadzi do zmniejszania się bioróżnorodności i wymierania lub zmiany zasięgów występowania poszczególnych gatunków. Wprowadzanie nowej zabudowy przyczynia się do zmniejszania powierzchni terenów zielonych na rzecz przestrzeni technizowanych, co skutkować będzie dalszym ograniczaniem możliwości mitygacyjnych i adaptacyjnych związanych ze zmianami klimatycznymi. Możliwości łagodzenia stresu termicznego, poprawę warunków wilgotnościowych i sanitarnych powietrza, związane są z udziałem terenów otwartych i zieleni na terenach objętych planem oraz w jego sąsiedztwie.

Funkcjonowanie klimatyczne terenu obejmuje przedstawienie systemu wymiany powietrza. Główne elementy funkcjonowania klimatycznego charakteryzują następujące procesy:

- wymiana pozioma mas powietrza – czyli rozkład wiatrów w nawiązaniu do układu rzeźby terenu i rodzaju zagospodarowania. Wyróżni się tu m.in. kanały przewietrzające, które stanowią tereny o niewielkiej szorstkości podłoża np. dna dolin rzecznych, główne ciągi komunikacyjne, główne tereny komunikacji kolejowej. Na analizowanym obszarze będą to ciągi komunikacyjne, zarówno drogowe, jak i piesze i rowerowe.

- wymianę pionową mas powietrza – umożliwiającą konwekcyjną wymianę mas powietrza. Dotyczy to terenów szczególnie terenów o ograniczonej poziomej wymianie powietrza takich jak tereny intensywnej zabudowy. Dla pionowej wymiany powietrza istotny jest udział dni z ciszą, w których wymiana pozioma jest ograniczona. Na analizowanym obszarze brak takich terenów.

Tereny z dominacją regeneracji powietrza to głównie rozległe tereny leśne. Zieleni leśna pochłaniając zanieczyszczenia chemiczne oraz zatrzymując zanieczyszczenia mechaniczne spełnia rolę filtra w stosunku do zanieczyszczeń powietrza. Kompleksy leśne mają największe znaczenie w produkcji tlenu i odświeżaniu powietrza. Ponadto las stanowi zaporę dla przesuwających się mas powietrza, zmniejsza prędkość wiatru, co powoduje wytrącanie się drobinek aerozoli atmosferycznych. W sąsiedztwie analizowanego terenu funkcję tę zapewniają lasy Wielkopolskiego Parku Narodowego.

Tereny regeneracji powietrza i przewietrzania – to tereny otwarte pokryte trwałą roślinnością o niewielkiej szorstkości podłoża, cechuje je mniejsza intensywność regeneracji powietrza, natomiast większe znaczenie ma proces przewietrzania. Są to głównie tereny łąk. Funkcja regeneracji powietrza rośnie wraz z wzrostem udziału zadrzewień i zakrzewień.

Tereny z dominującym procesem przewietrzania – to głównie tereny o małej szorstkości podłoża, gdzie brak trwałej pokrywy roślinnej i występuje roślinność sezonowa (uprawy), co

przyczynia się do zmniejszenia ich roli regeneracyjnej powietrza. Role korytarzy usprawniających wymianę powietrza pełnią również szerokie ulice i tereny parkingów.

Ustalenia analizowanego projektu planu zgodne są z ustaleniami zmiany studium i kontynuują politykę wskazaną w obowiązującym dokumencie, która jest zgodna z wytycznymi zawartymi w projekcie KLIMADA „Opracowanie i wdrożenie strategicznego planu adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu”.

W zakresie oddziaływania na zasoby naturalne.

W projekcie planu jako materiał wyjściowy uwzględniono uwarunkowania środowiska przyrodniczego oraz dostosowano do nich przyjęte ustalenia. W wyniku realizacji ustaleń planu zmniejszeniu ulegną zasoby niezagospodarowanej powierzchni ziemi oraz zasoby rolniczej przestrzeni produkcyjnej. Projektowanie nowego zagospodarowania ma swoje uzasadnienie w położeniu w granicach administracyjnych miasta Stęszewa, w sąsiedztwie istniejącej zabudowy o charakterze miejskim.

Wraz ze zwiększeniem ilości zabudowy mieszkaniowej i usługowej zwiększy się pobór wód podziemnych i produkcja ścieków. Ze względu na zakres inwestycji nie będzie to oddziaływanie znaczące.

W zakresie oddziaływania na środowisko kulturowe.

Plan uwzględnia wymogi ochrony środowiska kulturowego poprzez określenie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych oraz dóbr kultury współczesnej w granicach strefy ochrony archeologicznej, w tym nakaz prowadzenia badań archeologicznych podczas prac ziemnych przy realizacji inwestycji związanych z zabudowaniem i zagospodarowaniem terenu oraz nakaz uzyskania pozwolenia konserwatora zabytków na prowadzenie badań archeologicznych, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę.

W zakresie oddziaływania na dobra materialne.

Przy opracowaniu projektu planu miejscowego uwzględniono wszystkie wymogi wynikające z obowiązujących przepisów, istniejące uwarunkowania społeczne, gospodarcze i kulturowe oraz cele ochrony istniejących obiektów i obszarów chronionych. Zmiana przeznaczenia terenów z użytkowania rolniczego na tereny mieszkaniowe wpłyną korzystnie na stan dóbr materialnych, w tym wartość nieruchomości i stan infrastruktury gminnej. Objęcie tych terenów gminnymi programami rozwoju systemów kanalizacji, gazowego, teleinformatycznego, ciepłowniczego wpłynie korzystnie na stan środowiska, ze względu na realizację inwestycji z uwzględnieniem przepisów ochrony środowiska. Ocenia się, że zagadnienia dotyczące ochrony dóbr materialnych przy realizacji inwestycji zgodnie z obowiązującymi przepisami z zakresu ochrony środowiska będą uwzględnione.

7. Cele środowiskowe ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz powiązania z innymi dokumentami

Strategia Europa 2020 Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu „Europa 2020”,

Określa działania, których podjęcie w skoordynowany sposób przez państwa członkowskie przyspieszy wyjście z obecnego kryzysu i przygotuje europejską gospodarkę na wyzwania przyszłości. W analizowanym dokumencie w sposób pośredni uwzględniono następujące priorytety Strategii, których realizacja odbywać się będzie na szczeblu unijnym oraz krajowym: Wzrost inteligentny (zwiększenie roli wiedzy, innowacji, edukacji i społeczeństwa cyfrowego), zrównoważony (produkcja efektywniej wykorzystująca zasoby, przy jednoczesnym zwiększeniu konkurencyjności). Ograniczenie emisji CO₂ i osiągnięcia celów 20/20/20 w zakresie klimatu i energii.

DOKUMENT	CELE	ZAPISY PROJEKTU
Konwencja o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk, sporządzona w Bernie dnia 19 września 1979r.	ochrona gatunków zagrożonych i ginących, włączając w to gatunki wędrowne zagrożone i ginące.	- Wprowadzenie pasa zieleni izolacyjnej o szer. min. 30 m od granicy WPN-u. - Wprowadzenie zabudowy na tereny zurbanizowane, w granicach administracyjnych miasta Stęszew, które pełni rolę gminnego centrum obsługi ludności i stanowi lokalny biegun wzrostu społeczno-gospodarczego.
Dyrektywa 92/43/EWG i Rady z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (dz. U. L z 1992 r. Nr. 206,)	zapewnienie różnorodności biologicznej poprzez ochronę siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory na europejskim terytorium Państw Członkowskich,	
Konwencja o różnorodności biologicznej, sporządzona w Rio de Janeiro dnia 5 czerwca 1992 r. (dz. U. Z 2002 r., nr. 184, poz. 1533.)	ochrona różnorodności biologicznej, zrównoważone użytkowaniem jej elementów.	- zapisy dotyczące udziału powierzchni biologicznie czynnej,
Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej	- dążenie do większej ochrony i poprawy stanu środowiska wodnego między innymi poprzez szczególne przedsięwzięcia służące stopniowemu ograniczaniu zrzutów, emisji i strat priorytetowych substancji niebezpiecznych oraz zaprzestaniu lub stopniowemu eliminowaniu zrzutów, emisji i strat priorytetowych substancji niebezpiecznych; - zapewnianie stopniowego ograniczenia zanieczyszczenia wód podziemnych i zapobieganiu ich dalszemu zanieczyszczaniu, - dążenie do zmniejszenia skutków powodzi i suszy	- zapisy dotyczące minimalizowania oddziaływań na środowisko w zakresie hałasu , stosowania paliw niskoemisyjnych itd. - docelowe zapewnienie pełnego uzbrojenia terenu, w tym w sieci kanalizacji sanitarnej - prowadzenie gospodarki odpadami zgodnie z obowiązującymi przepisami i regulaminem utrzymania czystości i porządku na terenie gminy
CAFE – Clean Air for Europe – program wprowadzony dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy (w skrócie określanej mianem dyrektywy CAFE, od nazwy programu CAFE)	redukcje zanieczyszczeń w energetyce, transporcie oraz rolnictwie jak również w pozostałych gałęziach przemysłu.	- wykorzystanie odnawialnych źródeł energii oraz paliw charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisji.

Biała Księga: Energia dla przyszłości - odnawialne źródła energii, Zielona Księga: Ku europejskiej strategii bezpieczeństwa energetycznego z 29 listopada 2000r. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001r. w sprawie promowania energii elektrycznej produkowanej z odnawialnych źródeł energii na wewnętrznym rynku energetycznym.	rozwój zielonej energetyki poprzez wzrost udziału wykorzystywanej energii pochodzącej z odnawialnych źródeł energii w całkowitym zużyciu energii	
Siódmy Unijny Program Działań w Zakresie Środowiska Naturalnego do roku 2020 „Dobrze żyć w granicach naszej planety” wprowadzony decyzją nr 1386/2013/EU i Rady z 20 listopada 2013	- przekształcenie Unii w zasobooszczędną, zieloną i konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną; - ochrona obywateli Unii przed związanymi ze środowiskiem obciążeniami i zagrożeniami dla zdrowia i dobrostanu;	- wskazanie zachowania dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, przewidziane dla terenów objętych ochroną akustyczną, zgodnie z przepisami odrębnymi, stosownie do przyjętego przeznaczenia terenu;

Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia 2007-2013 (Narodowa Strategia Spójności)

W dokumencie tym sformułowane są najważniejsze cele zmierzające do osiągnięcia spójności społeczno-gospodarczej i terytorialnej w skali Unii Europejskiej. Analizowany dokument wspiera w swych ustaleniach następujące cele zamieszczone w Narodowej Strategii Ramach Spójności: Stworzenie warunków dla wzrostu konkurencyjności gospodarki opartej na wiedzy i przedsiębiorczości zapewniającej wzrost zatrudnienia oraz wzrost poziomu spójności społecznej, gospodarczej i przestrzennej. Tworzenie warunków dla utrzymania trwałego i wysokiego tempa wzrostu gospodarczego. Budowa i modernizacja infrastruktury technicznej, mającej podstawowe znaczenie dla wzrostu konkurencyjności Polski i jej regionów. Wzrost konkurencyjności polskich regionów i przeciwdziałanie ich marginalizacji społecznej, gospodarczej i przestrzennej.

Koncepcja przestrzennego zagospodarowania kraju 2030

Zgodnie z Koncepcją obszary wiejskie uczestniczące w procesach rozwojowych kraju biorą udział w postępującej integracji funkcjonalnej z najważniejszymi ośrodkami miejskimi. Do obszarów wiejskich uczestniczących w powyższych procesach włączono wszystkie gminy wiejskie lub miejsko-wiejskie położone w granicach miejskich obszarów funkcjonalnych. Gmina Stęszew położona jest w granicach Miejskiego Obszaru Funkcjonalnego Poznania. Stęszew został zaliczony do pozostałych ośrodków miejskich, które pełnią rolę gminnych centrów obsługi ludności i stanowią lokalne bieguny wzrostu społeczno-gospodarczego.

Projektowany dokument ponadto wskazuje na konieczność powiązania lokalnego krajowego systemu korytarzy ekologicznych z system krajowym i europejskim, dla którego konstrukcję nośną stanowią będą korytarze ekologiczne głównego systemu hydrograficznego kraju, w tym korytarza ekologicznego Jeziora Lipno. Projektowane korytarze ekologiczne oprócz zapewnienia połączeń migracyjnych między formami ochrony przyrody zapewniają również

przewietrzanie terenu gminy oraz ochładzanie jej powierzchni, a tym samym przyczyniają się do łagodzenia skutków zmian klimatu, co zostało wskazane jako cel ochrony środowiska w dokumencie ustanowionym na szczeblu krajowym pn. „Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030”.

8. Możliwe transgraniczne oddziaływanie na środowisko.

Obszar objęty planem nie jest położony w obszarze przygranicznym, w związku z tym jego ustalenia nie będą generowały transgranicznego oddziaływania na środowisko przyrodnicze.

9. Przewidywane metody analizy skutków realizacji postanowień projektu planu

Analiza skutków realizacji ustaleń projektu planu, uwzględniać będzie w szczególności metody, wskaźniki i częstotliwość pomiarów przyjęte dla działań wykonywanych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska przez zobligowane do tego instytucje Główny Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu, Państwowy Instytut Geologiczny oraz gminne plany i programy szczegółowe opracowywane w oparciu o przepisy odrębne, w tym, w szczególności Gminny Program Ochrony Środowiska i Plan Gospodarki Niskoemisyjnej. Wyniki uzyskiwane w ramach systemu Państwowego Monitoringu Środowiska wykorzystane będą do określenia wpływu ustaleń projektu planu, w odniesieniu do występujących długofalowych zmian jakości elementów przyrodniczych (stanu wód, stanu czystości powietrza atmosferycznego) i przyczyn tych zmian. Uzupełnieniem będą przyjęte w gminnych programach wskaźniki ilościowe i jakościowe monitorowania efektywności działań w takich zakresach jak m.in:

- a) Zachowanie i ochrona bioróżnorodności
Wzrost powierzchni biologicznie czynnej pokrytej roślinnością niską i wysoką,
- b) Stan środowiska
 - ocena stanu wód powierzchniowych w ppk Samica Stęszewska – Krosinko,
 - ilość mieszkańców w odniesieniu do zużycia wody,
 - długość sieci wodociągowej,
 - długość sieci kanalizacyjnej,
- c) poprawa jakości powietrza atmosferycznego; ochrona przed hałasem i niejonizującym promieniowaniem elektromagnetycznym
 - poziom zanieczyszczenia powietrza wg oceny rocznej
 - zużycie gazu
 - pomiary hałasu drogowego
- d) wykorzystanie alternatywnych źródeł energii
 - łączna moc zainstalowanych instalacji geotermalnych, wykorzystujących biomasę,
 - pojemność instalacji do magazynowania energii cieplnej i energetycznej
- e) dla inwestycji mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, w tym wypadku na cele i przedmiot ochrony obszarów NATURA 2000, monitoring środowiska prowadzony będzie stosownie do ustaleń raportu oddziaływania na środowisko i wydanych decyzji administracyjnych.

Analizę skutków realizacji ustaleń planu zaleca się prowadzić w cyklu 4-letnim – w odniesieniu do materiałów opracowywanych na potrzeby Gminnego Programu Ochrony

Środowiska. Dokonując analizy i oceny stanu poszczególnych komponentów środowiska należy pamiętać, że muszą one odnosić się do obszaru objętego projektem planu.

10. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu działki nr ewid. 1681 w Stęszewie, obręb Stęszew, do którego opracowania przystąpiono uchwałą Nr X/94/2019 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dnia 26 czerwca 2019 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu działki nr ewid. 1681 w Stęszewie, obręb Stęszew. Opracowanie miejscowego planu ma służyć określeniu sposobu zagospodarowania terenu i jego zabudowy, a także zaplanowaniu optymalnego układu komunikacyjnego przy uwzględnieniu występujących uwarunkowań funkcjonalno-przestrzennych, krajobrazowo-przyrodniczych, kulturowych i ekonomicznych.

Omawiany projekt planu zawiera ustalenia, o których mowa w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1045 ze zmianami).

Gmina Stęszew położona jest 25 km na południowy zachód od Poznania. Zaopatrzenie gminy w wodę następuje z 8 wodociągów komunalnych: Trzebaw, Sapowice, Zamysłowo, Witobel, Będlewo, Wronczyn, Jezioraki, Stęszew. W 2016 r. 98,5% ludności gminy korzystała z kanalizacji sanitarnej a z sieci wodociągowej korzystało 99,9 % ogółu ludności gminy. Źródłami niejonizującego promieniowania elektromagnetycznego mającego negatywny wpływ na środowisko są linie przesyłowe energii elektrycznej, stacje elektroenergetyczne, stacje radiowe i telewizyjne, stacje telefonii komórkowej, urządzenia diagnostyczne, niektóre urządzenia przemysłowe. Stacje telefonii komórkowej są obecnie najbardziej rozpowszechnionym rodzajem obiektów radiokomunikacyjnych. W otoczeniu typowych stacji bazowych telefonii komórkowych pola elektromagnetyczne o wartościach wyższych od dopuszczalnych występują nie dalej niż kilkadziesiąt metrów od samych anten i na wysokości ich zainstalowania. Na terenie gminy zlokalizowane są także inne źródła promieniowania elektromagnetycznego związane z przesyłaniem i dystrybucją energii na obszarze gminy. Są to:

- linie 110 kV:
 - relacji Plewiska – Kościan (Dębno Joanka – Kraplewo – Wielkawieś – Stęszew – Zamysłowo – Srocko Małe – Wronczyn – Zaparcin),
 - relacji Plewiska – Buk (Miroslawki – Rybojedzko – Tomiczki – Jezioraki),
- linia 220 kV: relacji Plewiska – Leszno (Dębno Joanka – Kraplewo – Wielkawieś – Stęszew – Zamysłowo – Srocko Małe – Twardowo – Wronczyn).

Zgodnie z danymi „Planu gospodarki niskoemisyjnej dla Gminy Stęszew” w Stęszewie funkcjonują kolektory słoneczne o mocy 2 kW i pompa ciepła o mocy 3 kW. Obie inwestycje są własnością gminy Stęszew i wykorzystywane są do ogrzewania ciepłej wody użytkowej. Zaopatrzenie gminy w ciepło rozwiązane jest poprzez sieć gazową, lokalne kotłownie dla potrzeb budynków użyteczności publicznej i usługowej oraz kotłownie i paleniska indywidualne w budynkach jednorodzinnych, gdzie źródłami ciepła są głównie węgiel kamienny lub miał. Gmina Stęszew jest wyposażona w sieć gazową, która oplata całą gminę. Zgodnie z „Planem gospodarki odpadami dla Województwa Wielkopolskiego na lata 2012-2017” (2012 r.). Stęszew

zaliczony został do regionu VI, zarządzanego przez Zgromadzenie Związku Międzygminnego „Centrum Zagospodarowania Odpadów – „SELEKT” z Centrum Zagospodarowania Odpadów w Czempieniu. Gmina Stęszew leży w zasięgu węzła komunikacyjnego, którego elementami są droga krajowa nr 5 łącząca Poznań z Wrocławiem oraz droga krajowa nr 32 w kierunku Zielonej Góry. Ze względu na to, że na odcinkach drogi krajowej nr 5 na terenie gminy Stęszew natężenie ruchu wyniosło powyżej 3 000 000 pojazdów na rok, zgodnie z przepisami, odcinki te zostały objęte opracowaniem mapy akustycznej. Analizowany obszar nie został zakwalifikowany do terenów zagrożonych hałasem na skutek oddziaływania przedmiotowej drogi. Ze względu na to, że na odcinku drogi nr 32 Granowo - Stęszew natężenie ruchu wyniosło poniżej 3 000 000 pojazdów na rok, zgodnie z przepisami odcinek ten nie został objęty opracowaniem mapy akustycznej. Gmina Stęszew ma dobrze rozwiniętą sieć kolejową. Analizowany teren leży poza zasięgiem jej oddziaływania.

Pod względem geomorfologicznym największy obszar gminy zajmuje równina moreny dennej rozcięta licznymi rynnami glacialnymi, a od południa ograniczona pradoliną warszawsko-berlińską. Na terenie objętym planem i w sąsiedztwie nie udokumentowano występowania złóż kopalin o zasobach ustalonych w dokumentacjach przyjętych/zatwierdzonych przez starostę. Na terenie gminy znajduje się część złoża gazu ziemnego „Szczepowice”, dla którego na czas opiniowania i uzgadniania planu w Ministerstwie Środowiska została złożona dokumentacja geologiczna dla przedmiotowego obszaru, w celu zatwierdzenia. Zasoby udokumentowanego a gazu ziemnego STRYKOWO zostały rozliczone a eksploatacja została zakończona w wyniku zawodnienia i zaniku dopływu gazu do odwiertu oraz przeznaczeniem jedyne go odwiertu do likwidacji.

Zgodnie z opracowaniem ekofizjograficznym obszar opracowania został zakwalifikowany do wielkopolskiego regionu klimatycznego. Gmina leży w zasięgu Jednolitej Części Wód Podziemnych nr 60 oraz w zasięgu dwóch Głównych Zbiorników Wód Podziemnych: GZWP nr 144 Dolina Kopalna Wielkopolska i GZWP nr 150 Pradolina Warszawa-Berlin. Celem środowiskowym dla jednolitych części wód powierzchniowych niewyznaczonych jako sztuczne lub silnie zmienione jest ochrona, poprawa oraz przywracanie stanu jednolitych części wód powierzchniowych, tak aby osiągnąć dobry stan tych wód, a także zapobieganie pogorszeniu ich stanu. Gmina Stęszew leży poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią.

Na terenie gminy Stęszew znajdują się trzy obszary sieci Natura 2000:

- Obszar specjalnej ochrony ptaków „Ostoja Rogalińska” PLB300017
- Obszar mający znaczenie dla Wspólnoty (projektowany specjalny obszar ochrony siedlisk) „Ostoja Wielkopolska” PLH300010
- Proponowany obszar mający znaczenie dla Wspólnoty „Będziewo-Bieczyny” PLH300039

Na terenie gminy Stęszew w części północnej i północno-wschodniej gminy zlokalizowane są fragmenty Wielkopolskiego Parku Narodowego (WPN) wraz z jego otuliną. Na terenie gminy zlokalizowane są 2 użytki ekologiczne – oczka śródpolne, utworzone 11.03.2002 r. na podstawie uchwały nr XXVI/247.2001 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dn. 28 grudnia 2001 r. w sprawie uznania niektórych śródpolnych „oczek wodnych” za użytki ekologiczne (Dz.Urz.Woj.Włkp. z 2002 r. nr 29, poz. 909) w miejscowości Skrzynki i Dębienko. Na terenie gminy znajduje się 21

pomników przyrody.

Gmina Stęszew jest obszarem intensywnie użytkowanym rolniczo, dlatego dominującą rolę w krajobrazie odgrywa roślinność uprawiana przez człowieka oraz rośliny segetalne. Dominują wśród nich rośliny jednoroczne lub byliny mało wrażliwe na przemieszczenie w glebie np.: perz właściwy, jaskier rozłogowy, ostrożeń polny. Na terenie gminy występują także półnaturalne zbiorowiska roślinności łąkowej powrastanej głównie przez różne gatunki wieloletnich traw, turzyc i roślin motylkowych. Można spotkać tam wiechlinę łąkową, rajgras wyniosły, życicę trwałą, kostrzewę czerwoną, oraz mietlicę pospolitą. Podmokłości wzdłuż cieków i jezior są siedliskiem dla takich roślin jak rukiew wodna, potocznik wąskolistny, jeżogłówka zapoznana, trędownik skrzydlasty czy przetacznik bobownik.

Na terenach użytkowanych rolniczo występują gatunki charakterystyczne dla siedlisk polnych i łąkowych, głównie gryzonie, w tym mysz polna.

Na obszarze JCWPd nr 60 w 2018 r. w ramach monitoringu diagnostycznego znajdowały się 29 punkty kontrolne. Wśród wszystkich wykonanych prób wykorzystanych do oceny stanu chemicznego, wód o bardzo dobrej jakości (I klasy) nie oznaczono, wody dobrej jakości (II klasy) stwierdzono w 12 próbach, zadowalającą jakość wód (III klasa) w 11 próbach, niezadowalającą (IV klasa) - 6 próby a 1 próba wykazały złą jakość wód (V klasa). W 2017 r. w ramach monitoringu operacyjnego znajdowały się 14 punkty kontrolne. Wśród wszystkich wykonanych prób wykorzystanych do oceny stanu chemicznego, wód o bardzo dobrej jakości (I klasy) nie oznaczono, wody dobrej jakości (II klasy) stwierdzono w 4 próbach, zadowalającą jakość wód (III klasa) w 10 próbach, niezadowalającą (IV klasa) – w 6 próbach a żadna próba nie wykazała złej jakości wód (V klasa).

Najbliżej położonym punktem pomiarowym od terenu objętego planem były punkty w miejscowościach Pecna, gdzie stwierdzono IV końcową klasę jakości oraz na terenie gminy Buk – Kalwy i Buk w których stwierdzono III klasę czystości.

Główne ciekі odwadniające obszar gminy Stęszew, w tym analizowany obszar to Samica Stęszewska i Kanał Mosiński ich stan prezentuje tabela nr 2 na stronie 21. Pod kątem ochrony zdrowia strefę wielkopolską zaliczono do klasy A ze względu na brak przekroczeń dopuszczalnych poziomów dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, ołowiu, benzenu, tlenu węgla oraz docelowych poziomów kadmu, arsenu oraz niklu. Natomiast ze względu na przekroczenia dopuszczalnych poziomów pyłu PM_{2,5}, PM₁₀ i bezno(a)pirenu – do klasy C. W ramach Państwowego Monitoringu Środowiska przeprowadzana jest także ocena poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku, wykonywana w cyklu trzyletnim. Podobnie jak w latach ubiegłych podczas badań przeprowadzonych w 2018 roku w żadnym z punktów pomiarowych na terenie województwa wielkopolskiego nie stwierdzono przekroczenia poziomu dopuszczalnego (7 V/m dla zakresu częstotliwości od 3 MHz do 300 GHz). Najwyższy zmierzony poziom składowej elektrycznej pola wyniósł 1,34 V/m (Poznań – punkt nr 11). W porównaniu z badaniami prowadzonymi w tych samych punktach pomiarowych w roku 2012 i 2015 nie zanotowano istotnych zmian poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku. Mierzone wartości są znacznie niższe od poziomów dopuszczalnych. Przez teren gminy przebiega droga krajowa nr 32. Nie została ona ujęta w programie ochrony przed hałasem opracowywanym przez Sejmik Województwa Wielkopolskiego. Linia kolejowa nr 357 również nie została objęta tym programem. Dla odcinka drogi krajowej nr 5 opracowana została mapa akustyczna na podstawie

wyników GPR z 2015r, zgodnie z którą analizowany teren leży poza zasięgiem oddziaływania drogi i nie został zakwalifikowany jako teren zagrożony hałasem.

Analizowany obszar położony jest we wschodniej części miasta Stęszewa w rejonie ulicy Trzebawskiej, w bezpośrednim sąsiedztwie Wielkopolskiego Parku Narodowego, na terenie jego otuliny oraz częściowo w granicach obszaru specjalnej ochrony ptaków w sieci Natura 2000 „Ostoja Rogalińska” PLB 300017 i w granicach obszaru w sieci Natura 2000 mającego znaczenie dla Wspólnoty „Ostoja Wielkopolska” PLB 300010 – pas terenu o szerokości około 1,5m wzdłuż pn-wsch granicy terenu na odcinku graniczącym z lasem.

Na analizowanej działce oraz w bezpośrednim sąsiedztwie nie znajdują się siedliska gatunków będących przedmiotem ochrony obszaru specjalnej ochrony ptaków Ostoja Rogalińska PLB300017 ani siedliska przyrodnicze oraz siedliska gatunków będących przedmiotem ochrony obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Ostoja Wielkopolska PLH300010. Najbliżej zlokalizowanym siedliskiem przyrodniczym jest 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*) i olsy źródliskowe, oddalone o ok. 170 m.

Teren użytkowany jest rolniczo jako grunty orne. Na obszarze nie występują gatunki i siedliska roślin, grzybów i zwierząt objętych ochroną gatunkową, a także gatunki zagrożone wyginięciem lub rzadkie. Na analizowanej działce oraz w bezpośrednim sąsiedztwie nie znajdują się siedliska gatunków będących przedmiotem ochrony obszaru specjalnej ochrony ptaków Ostoja Rogalińska PLB300017 ani siedliska przyrodnicze oraz siedliska gatunków będących przedmiotem ochrony obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Ostoja Wielkopolska PLH300010. Najbliżej zlokalizowanym siedliskiem przyrodniczym jest 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*) i olsy źródliskowe, oddalone o ok. 170 m. Na terenie objętym planem zlokalizowane jest stanowisko archeologiczne ujęte w ewidencji zabytków pod nr AZP 55-25/75, które stanowi pozostałości historycznego osadnictwa, które podlegają ochronie i opiece konserwatorskiej bez względu na stan zachowania, na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. z 2020 r. poz. 282 ze zm.). Przez teren nie przebiegają żadne linie infrastruktury technicznej. Obszar objęty planem aktualnie cechuje topoklimat przeciętny: jest to obszar płaski o spadku terenu do 5%, średnich warunkach usłonecznienia, temperatury powietrza, dobrych warunkach wilgotnościowych i bardzo dobrych warunkach kontrastów temperaturowych i wilgotności względnej powietrza oraz stosunkowo dobrych uwarunkowaniach sanitarnych powietrza. Położone w sąsiedztwie tereny leśne Wielkopolskiego Parku Narodowego cechuje topoklimat o właściwościach regenerujących. Charakterystyczny jest dla terenów porośniętych lasem, posiada stabilne warunki termiczne o osłabionej solarności, podwyższoną wilgotność względną powietrza, wyciszenie areometryczne, dłuższy okres zalegania pokrywy śnieżnej i dobre warunki sanitarne powietrza, cechuje się silnymi właściwościami bakteriobójczymi (olejki eteryczne). Obszar leży poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią. Analizowany teren położony jest w zasięgu JCWPd nr 60 oraz GZWP nr 144 Dolina Kopalna Wielkopolska. Stan wód podziemnych na obszarze jest dobry. Obszar leży w zasięgu JCWP Samica Stęszewska której stan oceniono jako zły. Grunty znajdujące się na terenach objętych planem zlokalizowane są poza obszarami naturalnych zagrożeń geologicznych. Nie zostały one ujęte w „Aktualizacji rejestru terenów potencjalnie zagrożonych ruchami

masowymi ziemi na terenie powiatu poznańskiego” opracowanej w grudniu 2012 r., w której wskazano tereny potencjalnie zagrożone ruchami masowymi lub osuwiska. Poza granicami działki o nr ewid. 1681, wzdłuż jeziora Lipno, zlokalizowany jest teren zagrożony osuwaniem się mas ziemnych o nr 30-21-144-T24 oraz osuwisko nr 30-21-144-Os9. Na terenie objętym planem nie występują złoża kopalin o zasobach ustalonych w dokumentacjach przyjętych lub zatwierdzonych przez Starostę Poznańskiego.

Analizowany obszar nie jest wyposażony w infrastrukturę techniczną, ale ze względu na położenie w granicach administracyjnych miasta Stęszew dostęp do sieci jest stosunkowo łatwy do uzyskania. Podobnie teren może zostać objęty gminnym systemem gospodarowania odpadami. Analizowany teren położony jest poza zasięgiem oddziaływania głównych dróg i istniejącej linii kolejowej. Na obszarze i w sąsiedztwie nie występują źródła promieniowania elektromagnetycznego: stacje telefonii komórkowej i linie elektroenergetyczne wysokich i średnich napięć.

Zadania ochronne na lata 2018 – 2019 dla Parku określa Zarządzenie Ministra Środowiska z dnia 8 stycznia 2018 r. w sprawie zadań ochronnych dla Wielkopolskiego Parku Narodowego. W zarządzeniu określone zostały zagrożenia zewnętrzne dla celów ochrony WPN-u m.in. presja urbanizacji na tereny otuliny Parku. Jako działania mające na celu eliminację zagrożeń wskazano starania o lokalizowanie nowej zabudowy w odległości minimum 30 m od granicy Parku i 20 m od cieków i zbiorników wodnych na obszarach nieposiadających miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Kolejnym zagrożeniem jest presja obcych gatunków roślin i zwierząt na teren Parku. Tutaj działania ochronne związane są z preferowaną w otulinie hodowlą roślin i zwierząt rodzimych. Ograniczenie zagrożeń związanych z presją turystyczną na tereny Parku związane jest z ukierunkowaniem ruchu turystycznego, poprzez budowę, modernizację i konserwację infrastruktury technicznej. Działania na rzecz minimalizacji zanieczyszczenia wód dotyczą rozbudowy systemów oczyszczania ścieków, kanalizowania wsi i zaopatrzenia w wodę, podczyszczania wód opadowych. Działania związane z ograniczeniem zanieczyszczenia powietrza obejmują modernizację systemów ogrzewania na wykorzystujące bardziej przyjazne dla środowiska nośniki energii, w szczególności odnawialne jej źródła. Działania ograniczające zanieczyszczenie powierzchni ziemi to nadzór nad zbiórką, segregacją i wywozem odpadów stałych.

W przypadku braku realizacji ustaleń projektowanego dokumentu analizowany obszar może pozostać w dotychczasowym użytkowaniu rolniczym. Na obszarze nie obowiązuje plan miejscowy, a więc istnieje potencjalna możliwość wprowadzania na te tereny nowej zabudowy m.in. mieszkaniowej lub produkcyjnej w nawiązaniu do zabudowy istniejącej. Wobec faktu dość chaotycznego charakteru procedury wydawania decyzji o warunkach zabudowy oraz faktu, że decyzja o warunkach zabudowy odnosi się do zabudowy zlokalizowanej w sąsiedztwie nie musi natomiast uwzględniać ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego w przypadku braku realizacji planu, który zgodny musi być z ustaleniami studium, istnieje realne zagrożenie degradacji tego terenu w szczególności w zakresie braku obsługi komunikacyjnej oraz przemieszania funkcji, co generować może konflikty

środowiskowe. Również pozostawienie w użytkowaniu rolniczym, przy zwiększeniu intensywności użytkowania rolniczego, w tym nawożenia może negatywnie wpłynąć, w szczególności na stan wód powierzchniowych i podziemnych. Zaprzestanie użytkowania rolniczego jako grunty orne doprowadziłoby do naturalnej sukcesji roślinnej i stworzenia strefy buforowej – przejściowej dla terenów Wielkopolskiego Parku Narodowego.

Niniejsza prognoza nie przedstawia rozwiązań alternatywnych, gdyż przedmiotem opracowania projektu planu a wcześniej zmiany studium była analiza możliwości wprowadzenia na przedmiotowe tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej oraz określenie warunków zagospodarowania terenu pod tym kątem i określenie parametrów wprowadzanej zabudowy. Na etapie opracowywania studium a następnie planu rozważane są alternatywne kierunki zagospodarowania, a plany miejscowe jedynie doprecyzowują i uszczegóławiają parametry zabudowy i zagospodarowania terenu. ostateczna wersja planu stanowi kompromis pomiędzy interesem osób prywatnych oraz uwarunkowaniami przyrodniczymi i społeczno-gospodarczymi, które reprezentowane są przez organy rządowe i samorządowe.

Przeprowadzona analiza uwarunkowań środowiska przyrodniczego pozwala na sformułowanie pozostałych głównych problemów:

1. Uwzględnienie wymogów wynikających z sąsiedztwa Wielkopolskiego Parku Narodowego oraz obszarów NATURA 2000 oraz położenia obszaru objętego planem na terenie otuliny Parku.
2. Uwzględnienie celów środowiskowych wyznaczonych dla JCWPd w szczególności zastosowanie technologii zabezpieczających ochronę powierzchni ziemi i wód podziemnych;
3. Uwzględnienie ograniczeń wynikających z położenia w zasięgu GZWP nr 144;
4. Stan powietrza atmosferycznego – uwzględnienie wskazań programów ochrony powietrza;

Przedmiotowy teren znajduje się w granicach administracyjnych miasta Stęszewa poza obszarem Wielkopolskiego Parku Narodowego, na terenie jego otuliny oraz częściowo w zasięgu terenów objętymi ochroną w ramach sieci NATURA 2000 (pas o szerokości około 1,5 m). W celu ochrony najcenniejszych zasobów przyrodniczych zagospodarowanie terenu realizowane będzie poza obszarami ochrony siedliskowej i gatunkowej NATURA 2000. Zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko do przedsięwzięć potencjalnie znacząco oddziałujących na środowisko zaliczona została zabudowa mieszkaniowa wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą objęta ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo miejscowego planu odbudowy, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż: – 2 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy. Powierzchnia analizowanego terenu wynosi około 2,76 ha, a na cele lokalizacji zabudowy przeznaczono 1,75 ha. Powierzchnia zabudowy obejmuje całą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia w wyniku realizacji przedsięwzięcia. Zatem zalicza się do niej m.in. powierzchnie parkingów, dróg dojazdowych, chodników, placów budowy, placów składowych, podjazdów, inne powierzchnie utwardzone czy płyty roślinności, które zostaną usunięte, a teren urządzony zgodnie z wolą inwestora np.: poprzez wprowadzenie zieleni urządzonej. Zaliczenie inwestycji do przedsięwzięć potencjalnie znacząco oddziałujących na

środowisko możliwe będzie na etapie opracowania szczegółowego projektu. Rzeczywiste oddziaływanie przeanalizowane może zostać w trakcie prowadzenia procedury środowiskowej i opracowywania raportu w zakresie celów i przedmiotu ochrony obszarów NATURA 2000 i zależne będzie od przyjętych rozwiązań, w szczególności intensywności zabudowy i rozwiązań gospodarki wodno-ściekowej i grzewczej. Ze względu na zakres inwestycji i położenie na terenie miasta Stęszew nie przewiduje się znacząco negatywnego oddziaływania na cele i przedmiot ochrony obszarów chronionych, zgodnie ze stanowiskiem Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Poznaniu na podstawie dokumentacji pn. „Opracowanie projektu planu ochrony dla Wielkopolskiego Parku Narodowego „POIS.05.03.00-00-271/10-00 ustalono, że na przedmiotowej działce oraz w bezpośrednim sąsiedztwie nie znajdują się siedliska gatunków będących przedmiotem ochrony obszaru specjalnej ochrony ptaków Ostoja Rogalińska PLB300017 ani siedliska przyrodnicze oraz siedliska gatunków będących przedmiotem ochrony obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Ostoja Wielkopolska PLH300010. Biorąc powyższe pod uwagę oraz uwzględniając pozostawienie pasa znajdującego się w obszarze Natura 2000 nieużytkowanego, przeznaczonego pod zieleń izolacyjną, stwierdzone, że ustalenia planu nie będą znacząco negatywnie wpływały na cele i przedmiot ochrony obszaru specjalnej ochrony ptaków Ostoja Rogalińska PLB 300017 oraz jego integralność i spójność sieci. Nie będą również znacząco negatywnie wpływały na cele i przedmiot ochrony obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Ostoja Wielkopolska PLH300010 oraz jego integralność i spójność sieci.

Analizowany obszar to tereny intensywnie użytkowane rolniczo. Ze względu na rolnicze użytkowanie terenu i stan roślinności walor przyrodniczy roślinności jest bardzo niski. Na terenie nie występują zadrzewienia ani zakrzewienia. Ze względu na wskazania planu zadań ochronnych dla WPN-u i jego otuliny, zaleca się, aby przy zagospodarowaniu zielenią terenów powierzchni biologicznie czynnej wprowadzać gatunki rodzime, zgodnie z siedliskiem, z wykluczeniem gatunków obcych, w szczególności określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie listy roślin i zwierząt gatunków obcych, które w przypadku uwolnienia do środowiska przyrodniczego mogą zagrozić gatunkom rodzimym lub siedliskom przyrodniczym. Zaleca się również, aby zieleń wprowadzać trójwarstwowo. Na obszarze nie występują stanowiska roślin, zwierząt i grzybów objętych ochroną gatunkową. Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na zwierzęta i roślinność, gdyż analizowany teren położony jest poza głównymi korytarzami ekologicznymi zapewniającymi łączność WPN-u z terenami zewnętrznymi. Ze względu na sąsiedztwo terenów chronionych na obszarze tym mogą pojawiać się zwierzęta objęte ochroną gatunkową, jednakże zmiana przeznaczenia tego terenu na cele mieszkaniowe nie będzie miała znaczącego wpływu na liczebność ich populacji i cele ochrony. W projekcie planu w celu zmniejszenia negatywnego oddziaływania na tereny najcenniejsze przyrodniczo wprowadzono nakaz realizacji pasa zieleni izolacyjnej od strony WPN-u o szerokości min 30 m, który w wyniku opinii i uzgodnień poszerzono do 35 m. Pas ten zapewni ochronę terenów najcenniejszych przyrodniczo i stworzenie strefy buforowej pomiędzy terenami zurbanizowanymi i obszarami objętymi ochroną prawną. Dodatkowo w wyniku uzgodnienia z WPN-em projekt planu wprowadza nakaz realizacji min. 30% powierzchni dachów jako dachy zielone z roślinami tworzącymi łąki kwietne, przy czym powierzchni tej nie wlicza się w ustaloną w planie powierzchnię biologicznie czynną. Kolejnym elementem mającym na celu ograniczenie ekspansji nowych mieszkańców na tereny Parku i zabezpieczenie przed ich

niekontrolowanym ruchem na przyległych ekosystemach leśnych jest ustalony w planie obowiązek realizacji trwałego ogrodzenia pomiędzy granicą Wielkopolskiego Parku Narodowego, a terenem zieleni urządzonej (ZP), ogrodzenia wpłynie na ograniczenie możliwości wtargnięcia dzikich zwierząt na posesję. Obecność dzikich zwierząt jest wynikiem następstwem ekspansji człowieka na tereny przyległe do obszarów, które są ich naturalnym siedliskiem.

Zmiany powierzchni ziemi zachodzą będą podczas prac ziemnych związanych z realizacją zabudowy oraz budową lub uzupełnieniem infrastruktury technicznej. Zmniejszeniu ulegnie powierzchnia niezagospodarowana, wytworzą się grunty antropogeniczne. Dla nowo projektowanej zabudowy projekt planu określa zalecany wskaźnik powierzchni terenu biologicznie czynnego – 30%. Obszar nie jest ujęty w rejestrze terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz terenów na których te ruchy występują.

Z uwagi na powierzchnię analizowanego terenu, ograniczenie wysokości wprowadzanej zabudowy do 3 kondygnacji i nie więcej niż 10 m oraz charakter wprowadzanej zabudowy wpływ realizacji założeń projektu planu na krajobraz będzie odczuwalny. Otwarte tereny rolnicze zostaną zabudowane zabudową mieszkaniową o charakterze miejskim. Oddziaływanie na krajobraz polegało będzie na zmianie krajobrazu terenów otwartych – rolniczych na krajobraz zurbanizowany. Ocena oddziaływania inwestycji na krajobraz jest to wskazanie wpływu nowych obiektów pojawiających się w przestrzeni na istniejący krajobraz przyrodniczy lub kulturowy. Waloryzacja krajobrazu stanowi ocenę danego wnętrza krajobrazowego, czy widokowego (widocznych elementów otoczenia) pod względem walorów estetycznych. Ocena ta jest niezobiektywizowana – uzależniona faktycznie od subiektywnego odbioru przestrzeni przez konkretnego obserwatora. Również ze względu na brak audytu krajobrazowego opracowanego dla województwa wielkopolskiego brak identyfikacji krajobrazów, ustalenia lokalizacji tzw. krajobrazów priorytetowych, wskazania zagrożeń dla możliwości zachowania wartości krajobrazów priorytetowych i wartości krajobrazów w obrębie istniejących form ochrony przyrody oraz parków kulturowych. Nie ma także rekomendacji i wniosków mających przysłużyć się ich ochronie. W przedmiotowym projekcie planu działaniem minimalizującym jest wprowadzenie pasa zieleni urządzonej o szerokości 35m od granicy WPN-u. Wprowadzane inwestycje mają swoje uzasadnienie w lokalizacji w granicy administracyjnej miasta Stęszewa, w sąsiedztwie istniejącej zabudowy. Subiektywizm oceny oraz brak jednoznacznej metody oceny poszczególnych elementów składowych krajobrazu sprawiają, iż waloryzacja krajobrazowa jest trudnym do przeprowadzenia procesem. Ocenia się, że ze względu na skalę inwestycji i położenie w granicach administracyjnych miasta oddziaływanie na krajobraz nie będzie jednoznacznie negatywne.

Ze względu na położenie w granicach administracyjnych Stęszewa nie przewiduje się negatywnych skutków realizacji ustaleń projektu planu w zakresie rozwiązań wodno-ściekowych na wody powierzchniowe i podziemne, ze względu na docelowe planowane podłączenie przedmiotowego obszaru do rozbudowywanej sieci kanalizacyjnej z odprowadzeniem do oczyszczalni ścieków.

Nie przewiduje się znaczącego oddziaływania na wody powierzchniowe i podziemne gdyż wprowadzana zabudowa stanowi jedynie uzupełnienie istniejącego układu urbanistycznego wskazanego w studium. Ocenia się, że przedmiotowe zapisy są wystarczające dla ochrony wód powierzchniowych i podziemnych i nie wpłyną negatywnie na cele środowiskowe wyznaczone

dla Jednolitych Części Wód Płynących. Istotne jest prowadzenie dalszych działań kontrolnych, w celu sprawdzenia, czy inwestorzy prawidłowo realizują swoje obowiązki wynikające z obowiązujących przepisów m.in. planowego i interwencyjnego monitoringu prowadzonego przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska.

Ze względu na położenie poza głównymi szlakami komunikacji kolejowej i drogowej nie przewiduje się, aby ustalenia projektu planu, przy spełnieniu wszystkich procedur wynikających z przepisów znacząco negatywnie wpłynęły na zdrowie ludzi. Wzrost emisji hałasu może być odczuwany w fazie realizacji inwestycji. Projekt planu wskazuje, że dla terenu dla którego wskazano przeznaczenie pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną z usługami dopuszczalny poziom hałasu w środowisku należy przyjąć odpowiednio jak dla terenów zabudowy mieszkaniowo-usługowej. Jest on analogiczny jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego, a więc jest zgodne ze studium.

Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania w zakresie promieniowania elektromagnetycznego na obszarze objętym planem ze względu na brak na obszarze i w jego sąsiedztwie przesyłowych sieci infrastruktury technicznej.

W zakresie czystości powietrza należy stosować wskazania obowiązującego programu ochrony powietrza oraz planu gospodarki niskoemisyjnej dla gminy Stęszew. Ustalenia projektu studium w zakresie ochrony powietrza atmosferycznego obejmują zapisy dotyczące preferowanego zaopatrzenia w ciepło z indywidualnych źródeł energii przy zastosowaniu paliw, które charakteryzują się niskimi wskaźnikami emisyjnymi, ze względu na fakt, że to niska emisja jest czynnikiem mającym największy wpływ na zanieczyszczenie powietrza. Tereny zabudowane cechują niekorzystne warunki solarne, zwiększona amplituda temperatur oraz utrudnione przewietrzanie, a ponadto krótszy okres zalegania pokrywy śnieżnej. Na niekorzystne warunki wpływa przede wszystkim ograniczona wymiana powietrza, zwłaszcza przy braku sąsiedztwa terenów dynamizujących tę wymianę oraz zwiększona liczba jąder kondensacji. W analizowanym przypadku strefa zurbanizowana położona jest w sąsiedztwie terenów leśnych WPN-u oraz terenów charakteryzujących się znacznym udziałem terenów otwartych, użytkowanych rolniczo, terenów jezior i lasów. Ich udział wpływa łagodząco na topoklimat terenów zurbanizowanych Stęszewa.

Ustalenia projektu planu oraz ustalenia studium w zakresie ochrony powietrza atmosferycznego obejmują zapisy dotyczące zaopatrzenia w ciepło z indywidualnych źródeł energii przy zastosowaniu ekologicznych paliw, które charakteryzują się niskimi wskaźnikami emisyjnym ze względu na fakt, że to niska emisja jest czynnikiem mającym największy wpływ na zanieczyszczenie powietrza. W związku z powyższym należy stwierdzić, że przyjęte zapisy zgodne są z wytycznymi zawartymi w projekcie KLIMADA „Opracowanie i wdrożenie strategicznego planu adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu”.

W projekcie planu jako materiał wyjściowy uwzględniono uwarunkowania środowiska przyrodniczego oraz dostosowano do nich przyjęte ustalenia. Wraz ze zwiększeniem ilości zabudowy mieszkaniowej i usługowej zwiększy się pobór wód podziemnych i produkcja ścieków. Ze względu na zakres inwestycji nie będzie to oddziaływanie znaczące.

Plan uwzględnia wymogi ochrony środowiska kulturowego poprzez określenie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych, oraz dóbr kultury współczesnej w granicach strefy ochrony archeologicznej, w tym nakaz prowadzenia badań

archeologicznych podczas prac ziemnych przy realizacji inwestycji związanych z zabudowaniem i zagospodarowaniem terenu oraz nakaz uzyskania pozwolenia konserwatora zabytków na prowadzenie badań archeologicznych, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę.

Przy opracowaniu projektu planu uwzględniono wszystkie wymogi wynikające z obowiązujących przepisów, istniejące uwarunkowania społeczne, gospodarcze i kulturowe oraz cele ochrony istniejących obiektów i obszarów chronionych. Zmiana przeznaczenia terenów z użytkowania rolniczego na tereny mieszkaniowe wpłyną korzystnie na stan dóbr materialnych, w tym wartość nieruchomości i stan infrastruktury gminnej.

Przy opracowywaniu planu uwzględniono cele środowiskowe ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz powiązania z innymi dokumentami.

Obszar objęty planem nie jest położony w obszarze przygranicznym, w związku z tym jego ustalenia nie będą generowały transgranicznego oddziaływania na środowisko przyrodnicze.

Analizę skutków realizacji ustaleń planu zaleca się prowadzić w cyklu 4-letnim – w odniesieniu do materiałów opracowywanych na potrzeby Gminnego Programu Ochrony Środowiska. Dokonując analizy i oceny stanu poszczególnych komponentów środowiska należy pamiętać, że muszą one odnosić się do obszaru objętego projektem planu.